

Bruxelles, 23.11.2017
COM(2017) 693 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Raport privind funcționarea pieței europene a carbonului

Cuprins

Lista acronimelor și abrevierilor	3
1. INTRODUCERE	5
2. INFRASTRUCTURA EU ETS	7
2.1. Acoperirea activităților, a instalațiilor și a operatorilor de aeronave	7
2.2. Registrul Uniunii și Registrul de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL)	9
3. FUNCȚIONAREA PIEȚEI CARBONULUI ÎN 2016	10
3.1. Oferta: certificate puse în circulație	11
3.1.1. Plafon	11
3.1.2. Certificate emise	12
3.1.3. Creditele internaționale	24
3.2. Cererea: certificate scoase din circulație	26
3.3. Echilibrarea cererii și a ofertei	26
4. AVIAȚIE	30
5. SUPRAVEGHEREA PIEȚEI	32
5.1. Natura juridică și tratamentul fiscal al certificatelor de emisii	33
6. MONITORIZAREA, RAPORTAREA ȘI VERIFICAREA EMISIILOR	34
7. PREZENTARE GENERALĂ A PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE	37
8. CONFORMITATE ȘI APLICARE	38
9. CONCLUZII ȘI PERSPECTIVE	40
ANEXĂ	41

Lista acronimelor și abrevierilor

RAV	Regulamentul privind acreditarea și verificarea
AC	Autoritate competentă
CSC	Captarea și stocarea dioxidului de carbon
CDM	Mecanism de dezvoltare nepoluantă
CER	Reduceri de emisii certificate
CORSIA	Schemă de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională
EA	Cooperare Europeană pentru Acreditare
SEE	Spațiul Economic European
EEX	European Energy Exchange
BEI	Banca Europeană de Investiții
ERU	Unități de reducere a emisiilor
EU ETS	Schema UE de comercializare a certificatelor de emisii
EUTL	Registrul de tranzacții al Uniunii Europene
GES	Gaz cu efect de seră
OACI	Organizația Aviației Civile Internaționale
ICE	ICE Future Europe
JI	Implementare în comun
MAR	Regulamentul privind abuzul de piață
MiFID2	Directiva privind piețele instrumentelor financiare
MRR	Regulamentul privind monitorizarea și raportarea
MRV	Monitorizare, raportare și verificare
MRVA	Monitorizare, raportare, verificare și acreditare
MSR	Rezerva pentru stabilitatea pieței
ONA	Organism național de acreditare

NER	Rezerva pentru instalațiile nou-intrate
PFC	Perfluorocarburi
SRE	Surse regenerabile de energie
NTCA	Numărul total al certificatelor aflate în circulație

1. INTRODUCERE

Începând din 2005, schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) a reprezentat piatra de temelie a strategiei UE de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) din industrie și din sectorul energetic. Aceasta contribuie în mod semnificativ la realizarea, până în 2020, a obiectivului UE de reducere a emisiilor de GES cu 20 % față de nivelurile din 1990. UE este pe drumul cel bun pentru a depăși acest obiectiv¹, însă reducerea emisiilor de GES cu cel puțin 40 % până în 2030 – astfel cum se prevede în cadrul UE de politici privind clima și energia pentru 2030 – ar necesita progrese continue². Obiectivul intern pentru 2030 va fi realizat de UE în mod colectiv, prin reduceri, atât în sectoarele ETS, cât și în sectoarele non-ETS. Cu toate acestea, o schemă EU ETS reformată și care funcționează corect va constitui principalul mecanism de realizare a acestui obiectiv, prin facilitarea unei scăderi cu 43 % a emisiilor de GES comparativ cu nivelurile din 2005 în sectoarele vizate de schemă.

Pentru a permite EU ETS să realizeze acest obiectiv, în iulie 2015, Comisia a prezentat o propunere legislativă³ de reformare a EU ETS pentru cea de a patra perioadă de comercializare (2021-2030). În noiembrie 2017, s-a ajuns la un acord politic cu privire la această propunere, în urma unui lung proces de triloguri⁴.

Prezentul Raport privind funcționarea pieței europene a carbonului este prezentat în conformitate cu dispozițiile articolului 10 alineatul (5) și ale articolului 21 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE⁵ (Directiva privind EU ETS). Astfel cum prevede directiva, obiectivul raportului este de a oferi, anual, o imagine a evoluțiilor pieței europene a carbonului.

Tabelul 1: Rapoarte privind piața carbonului publicate în anii anteriori⁶

Referință	Perioada acoperită	Contextul politic
COM(2012) 652	2008-2011	Examinarea necesității unor măsuri de reglementare având în vedere excedentul tot mai mare de certificate de emisii
COM(2015) 576	2013-2014	Primul raport privind starea uniunii energetice
COM(2017) 48	2015	Al doilea raport privind starea uniunii energetice

¹ În 2015, nivelul emisiilor de GES în UE era deja cu 22 % sub nivelurile din 1990.

² Conform previziunilor naționale, emisiile vor scădea și mai mult până în 2020, însă vor trebui puse în aplicare politici suplimentare pentru a atinge obiectivul pentru 2030.

³ COM(2015) 337, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:52015PC0337>

⁴ Trilogurile sunt reuniuni tripartite informale la care participă reprezentanți ai Parlamentului European, ai Consiliului UE și ai Comisiei.

⁵ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

⁶ Rapoartele publicate în anii anteriori pot fi găsite aici: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets_en#tab-0-1

Prezentul raport vizează anul 2016, dar prezintă, de asemenea, anumite inițiative propuse sau convenite în 2017. În comparație cu raportul anterior, acesta conține un nou capitol privind schemele de compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de carbon, precum și informații referitoare la indicatorul excedentului aferent rezervei pentru stabilitatea pieței, publicat pentru prima dată în mai 2017. Cu excepția cazului în care se indică altfel, datele utilizate pentru acest raport au fost datele publicate și aflate la dispoziția Comisiei până la 30 iunie 2017.

Casetele incluse în raport conțin informații generale și descriptive referitoare la diferite aspecte ale schemei EU ETS.

2. INFRASTRUCTURA EU ETS

2.1. Acoperirea activităților, a instalațiilor și a operatorilor de aeronave

Schema EU ETS funcționează în cele 31 de țări ale Spațiului Economic European (SEE). Aceasta limitează emisiile de la aproape 11 000 de centrale electrice și instalații de producție, precum și de la puțin peste 500 de operatori de aeronave care efectuează zboruri între aeroporturile din SEE. Schema acoperă aproximativ 45 % din emisiile de GES din UE.

Începând cu faza 3 (2013-2020)*, sectoarele cu instalații staționare reglementate de schema EU ETS sunt industriile mari consumatoare de energie, inclusiv centralele electrice și alte instalații de ardere, cu o putere termică instalată >20 MW (cu excepția instalațiilor pentru deșeuri periculoase sau urbane), rafinăriile de petrol, instalațiile care produc cocs, instalațiile de producere de fier și oțel, clincher de ciment, sticlă, var, cărămizi, ceramică, celuloză, hârtie și carton, aluminiu, produse petrochimice, amoniac, acid azotic, acid adipic, glioxal și acid glioxilic, instalațiile de conducte de captare și de transport al CO₂ și instalațiile de stocare geologică a CO₂.

Domeniul de aplicare al EU ETS în sectorul aviației a fost limitat la zborurile din interiorul SEE până la sfârșitul anului 2016, până la adoptarea unei abordări globale de către Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI). În octombrie 2016, OACI a convenit asupra unei rezoluții privind schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA), care va începe în 2021. Din perspectiva acestui rezultat, Comisia a propus continuarea abordării privind zborurile în interiorul SEE după anul 2016 (a se vedea secțiunea 4).

EU ETS acoperă în prezent emisiile de dioxid de carbon (CO₂), emisiile de protoxid de azot (N₂O) provenite de la toate instalațiile care produc acid azotic, acid adipic, glioxal și acid glioxilic și emisiile de perfluorocarburi (PFC) rezultate din producția de aluminiu. Chiar dacă participarea la schema EU ETS este obligatorie, în unele sectoare sunt incluse numai instalațiile care depășesc o anumită dimensiune. În plus, țările participante pot exclude din schemă instalațiile mici, în cazul în care există măsuri pentru reducerea emisiilor acestora cu o cantitate echivalentă cu cantitatea de emisii care ar fi fost redusă dacă instalațiile ar fi fost incluse în EU ETS. Țările participante pot adăuga, de asemenea, mai multe sectoare și GES la schema EU ETS.

* Informații privind fazele 1 și 2 ale schemei EU ETS pot fi găsite aici: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/pre2013_en.

Potrivit rapoartelor prevăzute la articolul 21 prezentate de către țările participante⁷ în 2017, în 2016 exista un număr total de 10 790 de instalații permise, comparativ cu aproximativ 10 950 în 2015 și cu aproximativ 11 200 cu un an înainte.

Ca și în anii precedenți, combustibilii arși în cadrul EU ETS în 2016 au fost, într-o proporție covârșitoare, combustibili fosili. Cu toate acestea, 29 de țări au raportat, de asemenea, utilizarea biomasei (comparativ cu 27 în 2015) în ceea ce privește 2 079 de instalații (19 % din numărul total al instalațiilor). Doar două țări (LI și MT) nu au raportat nicio utilizare a biomasei⁸. Emisiile provenite din biomasă s-au ridicat, în 2016, la aproximativ 141 de milioane de tone de CO₂ (8 % din emisiile raportate în cadrul EU ETS), comparativ cu aproximativ 125 de milioane de tone de CO₂ în 2015 (aproximativ 7 % din emisiile raportate în cadrul EU ETS). Aceleași două țări ca și anul trecut (DE și SE) au raportat o utilizare redusă a biocombustibililor pentru trei operatori de aeronave (comparativ cu patru în 2015)⁹.

În cadrul categoriilor de instalații bazate pe emisiile anuale¹⁰, datele pentru 2016 arată că, la fel ca în anii anteriori, aproximativ 72 % din instalații sunt încadrate la categoria A, aproape 21 % la categoria B și puțin peste 7 % la categoria C. Peste 6 202 instalații au fost raportate ca fiind „instalații cu emisii reduse” (57,5 % din total).

Instalațiile EU ETS care implică activități de ardere se găsesc în toate țările participante, în timp ce rafinarea petrolului, producția de oțel, ciment, var, sticlă, ceramică, celuloză și hârtie pot fi găsite în majoritatea acestora. În ceea ce privește activitățile EU ETS enumerate și pentru emisii, altele decât emisiile de CO₂, s-a raportat emiterea de autorizații pentru aluminiu primar și perfluorocarburi (PFC) în 13 țări (DE, ES, FR, GR, IS, IT, NL, NO, RO, SE, SI, SK, UK), iar pentru producția de acid azotic și N₂O s-a raportat emiterea de autorizații în 21 de țări (excepțiile fiind CY, DK, EE, IE, IS, LI, LU, LV, MT și SI). Celelalte sectoare care emit N₂O – producția de acid adipic și producția de glioxal și acid glioxilic sunt raportate în trei țări (DE, FR, IT) și, respectiv, două țări (DE, FR). La fel ca anul trecut, aceleași două țări (FR și NO) au declarat activități de captare și stocare a CO₂.

Opt țări (DE, ES, FR, HR, IS, IT, SI, UK) au recurs la posibilitatea de a exclude emițătorii de talie redusă din EU ETS în conformitate cu articolul 27 din Directiva privind EU ETS. La fel ca în 2015, emisiile excluse pentru 2016 s-au ridicat la aproximativ 4 milioane de tone de CO₂ (aproximativ 0,22 % din totalul emisiilor verificate).

⁷ În ceea ce privește trimiterea la rapoartele prevăzute la articolul 21, „țările participante” sau, mai simplu, „țările” includ cele 28 de state membre ale UE plus țările SEE (Islanda, Norvegia și Liechtenstein).

⁸ Emisiile provenite din biomasă sunt evaluate cu zero în cadrul EU ETS, adică emisiile trebuie să fie raportate, dar nu trebuie să se restituie certificate pentru ele.

⁹ Emisiile raportate conform articolului 21 privind utilizarea biocombustibililor s-au ridicat la mai puțin de 0,04 % din totalul emisiilor operatorilor de aeronave în cauză.

¹⁰ A se vedea Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 181, 12.7.2012, p. 30, conform căruia instalațiile de categoria C emit peste 500 000 de tone de CO₂ echivalent pe an, instalațiile de categoria B emit între 50 000 și 500 000 de tone de CO₂ echivalent pe an, iar instalațiile de categoria A emit sub 50 000 de tone de CO₂ echivalent pe an. Mai mult, „instalațiile cu emisii reduse” constituie un subset în cadrul categoriei A de instalații, acestea emițând mai puțin de 25 000 de tone de CO₂ echivalent pe an.

Potrivit rapoartelor prevăzute la articolul 21 prezentate în 2017, până în prezent șapte țări (BE, DK, FR, HR, HU, LI, LT) au profitat de dispoziția de la articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei („Regulamentul privind monitorizarea și raportarea”) pentru a permite utilizarea de planuri de monitorizare simplificată în cazurile cu risc scăzut pentru instalațiile staționare. Doar Danemarca s-a alăturat din 2015. În cazul operatorilor de aeronave cu emisii scăzute, patru țări au raportat utilizarea acestei dispoziții (BE, FI, IS și PL), iar Belgia s-a alăturat din 2015.

În ceea ce privește acoperirea operatorilor de aeronave, în 2016, 503 operatori de aeronave au fost raportați ca având un plan de monitorizare (comparativ cu 524 în 2015 și 611 în 2014). Acest lucru sugerează că numărul operatorilor de aeronave din cadrul EU ETS se stabilizează. Aproape 60 % (300) dintre operatorii raportați au fost operatori de aeronave comerciale și alți 40 % (203) au fost operatori de aeronave necomerciale¹¹. Un total de 249 (aproape 50 %) au fost clasificați ca emițători de talie redusă [comparativ cu 274 (52 %) în 2015 și 329 (54 %) în 2014].

2.2. Registrul Uniunii și Registrul de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL)

Registrul Uniunii și Registrul de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL) țin evidența informațiilor privind proprietatea certificatelor generale și a certificatelor pentru aviație, precum și a tranzacțiilor care implică aceste tipuri de certificate, înregistrând sumele deținute în conturi și tranzacțiile dintre conturi. Acestea sunt exploatate și întreținute de Comisie, în timp ce administratorii registrelor naționale din cele 31 de țări participante rămân punctul de contact pentru reprezentanții a aproximativ 15 000 de conturi (întreprinderi sau persoane fizice).

În timp ce Registrul Uniunii deține conturi pentru instalațiile staționare și pentru operatorii de aeronave, EUTL verifică, înregistrează și autorizează automat toate tranzacțiile dintre conturi, asigurându-se astfel că toate transferurile respectă normele EU ETS. Registrele oferă astfel emițătorilor și comercianților europeni, precum și celor 31 de autorități naționale, mijloacele necesare desfășurării activităților legate de EU ETS: alocarea de certificate cu titlu gratuit operatorilor de instalații staționare și operatorilor din domeniul aviației, înregistrarea emisiilor, autorizarea emițătorilor, a comercianților profesioniști și a persoanelor fizice să execute tranzacții încheiate prin transferarea certificatelor între conturi și autorizarea emițătorilor să își acopere emisiile prin restituirea certificatelor de emisii.

*Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020, JO L 140, 5.6.2009, p. 136.

¹¹ Un exemplu de operator de aeronave comerciale ar fi o companie aeriană de pasageri care furnizează servicii publicului larg. Un exemplu de operator de aeronave necomerciale ar fi o aeronavă privată.

În 2016, Registrul Uniunii a continuat să furnizeze servicii fiabile emițătorilor europeni (operatori de instalații staționare și operatori din domeniul aviației), comercianților și autorităților naționale.

Mai multe îmbunătățiri tehnice și în materie de facilitare a utilizării au fost introduse în registru. Îmbunătățirile se referă la caracteristici ale gestionării utilizatorilor, ale conturilor și ale tranzacțiilor, precum și la sistemul de autentificare, care a fost îmbunătățit considerabil și a devenit EU Login.

În vara anului 2017, Comisia a lansat un sondaj privind interfața pentru utilizatorii Registrului Uniunii, solicitând utilizatorilor să își prezinte punctele de vedere cu privire la funcționarea actuală a interfeței. Scopul a fost de a oferi o experiență mai satisfăcătoare utilizatorilor registrului.

3. FUNCȚIONAREA PIETEI CARBONULUI ÎN 2016

Acest capitol prezintă informații referitoare la cererea și oferta din cadrul EU ETS. Secțiunea referitoare la ofertă include informații privind plafonul pentru emisii, alocarea cu titlu gratuit, programul NER 300, licitarea, derogarea de la licitarea integrală pentru sectorul energiei electrice, precum și utilizarea creditelor internaționale. Ca element nou, raportul din acest an conține, de asemenea, un capitol privind schemele de compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de carbon.

În ceea ce privește cererea, se furnizează informații cu privire la numărul de emisii verificate și la metodele de echilibrare a cererii și a ofertei de certificate, cum ar fi rezerva pentru stabilitatea pieței (MSR).

3.1. Oferta: certificate puse în circulație

3.1.1. Plafon

Plafonul este cantitatea totală a emisiilor de GES care poate fi emisă în sistem pentru a se asigura respectarea obiectivului de reducere a emisiilor și corespunde numărului de certificate puse în circulație pe parcursul unei perioade de comercializare. În faza 3, se aplică un plafon comun la nivelul UE care înlocuiește sistemul de plafoane naționale anterior.

Plafonul pentru emisii din 2013 provenite de la instalațiile staționare a fost stabilit la 2 084 301 856 de certificate. Acest plafon scade în fiecare an cu un factor linear de reducere de 1,74 % din cantitatea totală medie a certificatelor emise anual în perioada 2008-2012, asigurându-se astfel că numărul de certificate care pot fi utilizate de instalațiile staționare va fi cu 21 % mai mic în 2020 decât în 2005.

Plafonul din sectorului aviației a fost stabilit inițial la 210 349 264 de certificate pentru aviație pe an, cu 5 % sub nivelul mediu anual al emisiilor din activitățile de aviație din perioada 2004-2006. La 1 ianuarie 2014, acesta a crescut cu 116 524 de certificate pentru aviație pentru a permite aderarea Croației la schema EU ETS. Acest plafon era menit să reflecte legislația din 2008* care includea domeniul aviației în EU ETS și prevedea că toate zborurile din, spre și în cadrul SEE vor fi incluse în EU ETS. Cu toate acestea, în perioada 2013-2016, domeniul de aplicare al EU ETS se limita temporar la zborurile din interiorul SEE pentru a sprijini elaborarea unei măsuri globale de către OACI. Prin urmare, numărul certificatelor pentru aviație puse în circulație în perioada 2013-2016 a fost semnificativ mai mic decât plafonul inițial. Având în vedere progresele înregistrate în luna octombrie 2016 în ceea ce privește măsura globală, Comisia a propus continuarea abordării actuale după anul 2016 (a se vedea secțiunea 4).

* Directiva 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 2003/87/CE pentru a include activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității

Tabelul 2 prezintă nivelul plafonului pentru instalațiile staționare și numărul certificatelor pentru aviație puse anual în circulație¹² pentru fiecare an în faza 3 a schemei EU ETS.

¹² Numărul de certificate pentru aviație puse în circulație începând cu 2013 este rezultatul unei abordări ascendente care pornește de la alocarea cu titlu gratuit (stabilită pe baza unor criterii de referință pe activități pentru activitatea operatorilor în interiorul SEE). Numărul certificatelor licitate este apoi dedus pe baza faptului că alocarea cu titlu gratuit (inclusiv o rezervă specială care să fie distribuită ulterior operatorilor de aeronave aflați în plină dezvoltare și noilor operatori) ar trebui să fie de 85 % din total, iar licitarea ar trebui să fie de 15 %.

Tabelul 2: Plafonul EU ETS pentru 2013-2020

Anul	Plafon anual (<i>instalații</i>)	Certificate anuale pentru aviație puse în circulație ¹³
2013	2 084 301 856	32 455 312
2014	2 046 037 610	41 681 025
2015	2 007 773 364	48 543 026
2016	1 969 509 118	38 034 475
2017	1 931 244 873	37 833 819 ¹⁴
2018	1 892 980 627	
2019	1 854 716 381	
2020	1 816 452 135	

3.1.2. Certificate emise

3.1.2.1. *Alocarea cu titlu gratuit*

¹³ Numărul de certificate pentru aviație puse în circulație pentru 2017, 2018, 2019 și 2020 va depinde de rezultatul propunerii legislative a Comisiei (a se vedea secțiunea 4).

¹⁴ Numerele de licitație incluse sunt din luna august 2017 (a se vedea secțiunea 4).

Cu toate că, în faza 3, licitarea este metoda standard pentru alocarea certificatelor de emisii întreprinderilor care participă la EU ETS, un număr semnificativ de certificate vor fi alocate în continuare cu titlu gratuit până în 2020 și ulterior. Se aplică următoarele principii:

- producția de energie electrică nu mai beneficiază de certificate cu titlu gratuit;
- certificatele sunt distribuite gratuit în conformitate cu norme armonizate la nivelul UE;
- alocarea cu titlu gratuit se bazează pe criteriile de performanță având ca scop consolidarea stimulentei pentru reducerea emisiilor de GES și recompensarea celor mai eficiente instalații;
- a fost stabilită o rezervă pentru instalațiile nou-intrate (NER) la nivelul UE echivalentă cu 5 % din numărul total de certificate pentru faza 3.

Alocarea cu titlu gratuit se acordă instalațiilor industriale pentru a aborda riscul potențial de relocare a emisiilor de dioxid de carbon (o situație în care întreprinderile transferă producția, din motive de costuri legate de politicile climatice ale UE, către țări terțe cu constrângeri mai puțin riguroase în ceea ce privește emisiile de GES, ceea ce poate duce la creșterea emisiilor totale ale întreprinderilor respective). Sectoarele și subsectoarele care sunt considerate a fi expuse unui risc substanțial de relocare a emisiilor de dioxid de carbon sunt înscrise într-o listă referitoare la relocarea emisiilor de dioxid de carbon*, care acoperă în prezent perioada 2015-2019.

* Actuala listă referitoare la relocarea emisiilor de dioxid de carbon poate fi găsită aici: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/ALL/?uri=CELEX:32014D0746>

În cursul fazei 3, un procent de 39 % din cantitatea totală de certificate disponibile va fi alocat cu titlu gratuit industriei și instalațiilor de producere a energiei electrice pentru căldura pe care o produc. Această proporție va crește și mai mult datorită alocărilor acordate instalațiilor nou-intrate până în 2020. Nu se poate determina cantitatea din NER care va fi utilizată în anii următori. Cu toate acestea, evaluarea impactului¹⁵ realizată de Comisie în 2015 a indicat că, în conformitate cu tendințele, se preconizează că volumul suplimentar de alocări cu titlu gratuit provenite din NER nu poate depăși 2 % din plafon. De aceea, în cadrul fazei 3, se preconizează că alocarea cu titlu gratuit se va ridica la circa 41 % din cantitatea totală. Mai mult, un procent de aproximativ 2 % din plafonul total este utilizat pentru a finanța implementarea de tehnologii și servicii inovatoare prin programul NER 300¹⁶. Așadar, procentul de certificate scoase la licitație în faza 3 se ridică la 57 %.

Noile instalații și instalațiile care își măresc considerabil capacitatea sunt eligibile pentru alocarea cu titlu gratuit de certificate suplimentare din cadrul NER în faza 3. Rezerva pentru instalațiile nou-intrate inițială, după scăderea a 300 de milioane de certificate în cadrul programului NER300, deținea 480,2 milioane de certificate. 139,9 milioane de certificate au

¹⁵ SWD(2015) 135 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/revision/docs/impact_assessment_en.pdf

¹⁶ NER 300 este un program de finanțare a unor proiecte demonstrative inovatoare din domeniul energiilor cu emisii reduse de dioxid de carbon, finanțate din monetizarea a 300 de milioane de certificate de emisii provenite din NER (a se vedea secțiunea 3.1.2.2.).

fost rezervate pentru 654 de instalații, pentru întreaga fază 3¹⁷. Rezerva rămasă pentru instalațiile nou-intrate, care se ridică la 340,3 milioane de certificate, poate fi distribuită în viitor. Totuși, se estimează că un număr semnificativ din aceste certificate vor rămâne nealocate.

Până în iunie 2017, alocarea a fost redusă cu aproximativ 301,9 milioane de certificate, lucru determinat de faptul că unele instalații s-au închis sau și-au redus producția sau capacitatea de producție în comparație cu cea utilizată inițial pentru a calcula alocarea din faza 3.

Tabelul 3: Numărul (în milioane) de certificate alocate cu titlu gratuit industriei în perioada 2013-2017¹⁸

	2013	2014	2015	2016	2017
Alocarea cu titlu gratuit¹⁹ (UE28+statele SEE/AELS)	903,0	874,8	847,6	821,3	796,2
Alocare din rezerva pentru instalațiile nou-intrate (investiții de tip greenfield și creșteri ale capacității)	11,2	14,6	17,3	18,3	17,6
Certificate gratuite rămase nealocate din cauza închiderii instalațiilor industriale sau a modificării producției sau capacității de producție	40,2	58,6	69,9	65,5	67,5

Întrucât cererea de alocări cu titlu gratuit a depășit cantitatea disponibilă, alocarea pentru toate instalațiile în cadrul EU ETS a fost redusă cu același procent, prin aplicarea unui „coeficient de corecție transectorial” (în conformitate cu Directiva privind EU ETS). Coeficientul de corecție a fost calculat ca o reducere a alocării cu titlu gratuit cu aproximativ 6 % în 2013, aceasta crescând în fiecare an, până va ajunge la aproximativ 18 % în 2020.

La 28 aprilie 2016, Curtea Europeană de Justiție²⁰ a invalidat, începând cu 1 martie 2017, valorile coeficientului de corecție transectorial stabilite în Decizia 2013/448/UE a Comisiei (a se vedea apendicele 5 la anexă). În consecință, Comisia a revizuit valorile stabilite în

¹⁷ Cifrele prezentate sunt din luna iulie 2017:

https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/allowances/docs/170711_status_table_ner.pdf

¹⁸ Cifrele includ notificările primite până în iulie 2017 și pot face obiectul unor modificări importante în funcție de notificările ulterioare ale statelor membre.

¹⁹ Numărul inițial, înainte de aplicarea reducerilor menționate în continuare în tabel.

²⁰ Hotărârea Curții de Justiție din 28 aprilie 2016 în cauzele conexe C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 și C-391/14 - C-393/14, Borealis Polyolefine GmbH și alții/Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft și alții, EU:C:2016:311.

decizia respectivă²¹ la 24 ianuarie 2017 pentru a le aduce în conformitate cu hotărârea Curții de Justiție.

²¹ Decizia 2017/126/UE a Comisiei, JO L 19, 25.1.2017, p. 93.

3.1.2.2. Programul NER 300

NER 300 este un program de finanțare de mare anvergură destinat proiectelor demonstrative inovatoare din domeniul energiilor cu emisii reduse de dioxid de carbon. Obiectivul programului este de a realiza o demonstrație a tehnologiilor de captare și stocare a dioxidului de carbon (CSC) în condiții de siguranță pentru mediu și a tehnologiilor inovatoare în domeniul surselor regenerabile de energie (SRE) la scară comercială, în cadrul UE.

NER 300 este finanțat prin monetizarea a 300 de milioane de certificate de emisii din rezerva pentru instalațiile nou-intrate (*new entrants' reserve* - NER) instituită pentru faza 3 a EU ETS. Fondurile rezultate din monetizare au fost atribuite proiectelor selectate prin intermediul a două runde de cereri de propuneri, în decembrie 2012 și iulie 2014.

Ca urmare a celor două cereri de propuneri, au fost reținute în total 38 de proiecte SRE și un proiect CSC, acoperind 20 de state membre ale UE, suma aferentă acestora ridicându-se la 2,1 miliarde EUR. Patru dintre aceste proiecte sunt deja în derulare: proiectul BEST în domeniul bioenergiei din Italia, proiectul Verbiostraw în domeniul bioenergiei din Germania, proiectul Windpark Blaiken din Suedia și, începând cu 1 iulie 2017, parcul eolian offshore Veja Mate în partea germană a Mării Nordului.

Până în prezent, pentru un număr total de treisprezece proiecte, a fost luată o decizie finală în privința investițiilor, în timp ce patru proiecte au fost anulate. Comisia a propus reinvestirea fondurilor necheltuite provenite din proiectele anulate, care se ridică la cel puțin 436 de milioane EUR, în instrumente financiare existente, cum ar fi proiectele demonstrative din domeniul energiei ale dispozitivului InnovFin și instrumentul de datorie al Mecanismului pentru interconectarea Europei, ambele fiind gestionate de Banca Europeană de Investiții (BEI). În acest scop, în mai 2017, statele membre au aprobat, în cadrul Comitetului privind schimbările climatice, un amendament relevant²² la Decizia privind NER 300²³.

Tabelul 4: Proiecte NER 300 reținute în cadrul primei și celei de a doua cereri de propuneri²⁴

	Prima cerere de propuneri	A doua cerere de propuneri
Proiecte în faza de planificare	1	17
Proiecte pentru care a fost luată o decizie finală de investiții	11	2
Proiecte în derulare	4	0

²² https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/lowcarbon/ner300/docs/2017_draft_amendment_post_ccc_en.pdf

²³ Decizia 2010/670/UE a Comisiei, JO L 290, 6.11.2010, p. 39.

²⁴ În conformitate cu Decizia 2010/670/UE a Comisiei, pentru proiectele reținute în cadrul primei cereri de propuneri trebuie să se ia o decizie finală de investiții până la finele anului 2016, în vreme ce, pentru proiectele reținute în cadrul celei de a doua cereri de propuneri, această decizie trebuie să fie luată până la sfârșitul lunii iunie 2018.

Proiecte retrase	4	0
<i>Total</i>	20	19

Nu se preconizează publicarea altor cereri de propuneri privind NER 300. Comisia se concentrează acum pe implementarea²⁵ proiectelor selectate pentru a fi finanțate și pe reinvestirea rapidă a fondurilor necheltuite.

3.1.2.3. *Compensarea costurilor indirecte ale emisiilor de carbon*

După cum se explică în secțiunea 3.1.2.1, industriile mari consumatoare de energie considerate a fi expuse riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon sunt eligibile pentru certificate cu titlu gratuit pentru a-și acoperi costurile directe ale emisiilor de carbon. În plus, statele membre ale UE pot acorda ajutoare de stat pentru a compensa costurile indirecte ale emisiilor de carbon generate de industriile mari consumatoare de energie electrică, cum ar fi creșterea prețului energiei electrice de către producătorii de energie electrică datorită schemei EU ETS.

Pentru a asigura aplicarea armonizată a compensării costurilor indirecte ale emisiilor de carbon în statele membre și pentru a reduce la minimum denaturările concurenței pe piața internă, Comisia a adoptat Orientările privind ajutoarele de stat în cadrul EU ETS* pentru perioada 2013-2020. Orientările stabilesc, printre altele, sectoarele eligibile și sumele maxime pentru compensarea costurilor indirecte ale emisiilor de carbon. Ajutorul de stat acordat în acest scop este parțial și scade în timp**, păstrându-se astfel stimulentele pentru eficiența energetică și tranziția la energia electrică ecologică, în conformitate cu obiectivele EU ETS.

* Orientări privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră după 2012, JO C 158, 5.6.2012, p. 4.

** Ponderea maximă a costurilor eligibile scade de la 85 % pentru perioada 2013-2015, la 75 % pentru perioada 2019-2020.

Până în prezent, Comisia a aprobat 10 scheme de ajutor de stat pentru compensarea costurilor indirecte ale emisiilor de carbon. Tabelul 5 prezintă o sinteză a schemelor de compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de carbon aprobate din 2013.

²⁵ O hartă interactivă care permite urmărirea implementării proiectelor poate fi găsită aici: <https://setis.ec.europa.eu/NER300>

Tabel 5: Schemele de compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de carbon aprobate în cadrul Orientărilor privind EU ETS pentru 2012²⁶

Stat membru	Plafonul aprobat pentru schemele de compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de carbon/ (plafonul mediu anual aprobat) în milioane	Durata schemei	Veniturile statelor membre rezultate din licitații pentru 2016 (cu excepția certificatelor pentru aviație) în milioane
Regatul Unit	113 GBP ²⁷ / (13 - 50)	2013-2020	419 EUR
Germania	756 EUR ²⁸ / (203 - 350)	2013-2020	846 EUR
Belgia	113 EUR ²⁹ / (38)	2013-2020	107 EUR
Țările de Jos	156 EUR ³⁰ / (78)	2013-2020	142 EUR
Grecia	160 EUR ³¹ / (40)	2013-2020	147 EUR
Lituania	13,1 EUR/ (1-3)	2014-2020	21 EUR
Slovacia	250 EUR/ (35)	2014-2020	65 EUR
Franța	364 EUR/ (61)	2015-2020	231 EUR
Finlanda	149 EUR/ (30)	2016-2020	71 EUR
Spania	5 EUR/ (1-3)	2013-2015	365 EUR
	106 EUR / (6-25)	2016 -2020	

3.1.2.4. Licitarea certificatelor

Începând cu faza 3 a EU ETS, licitarea pe piața primară este modalitatea standard de alocare a certificatelor. Peste jumătate din certificate urmează să fie licitate pe parcursul acestei faze, proporția fiind în creștere constantă pe întreaga durată de tranzacționare. Licitările sunt reglementate de Regulamentul privind licitațiile*, care precizează calendarul, administrarea și alte aspecte legate de modalitatea de desfășurare a licitațiilor pentru a se asigura un proces deschis, transparent, armonizat și nediscriminatoriu.

* Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, JO L 302, 18.11.2010, p. 1.

Licitările din perioada de raportare au avut loc prin intermediul următoarelor platforme de licitație:

- European Energy Exchange AG („EEX”), care licitează în calitate de platformă comună de licitație pentru 25 de state membre care participă la o procedură comună de achiziții și pentru Polonia, care a optat să nu participe la procedura comună de

²⁶ Versiunile neconfidențiale ale tuturor deciziilor pot fi găsite pe site-ul internet al DG Concurență: http://ec.europa.eu/competition/ejojade/isef/index.cfm?clear=1&policy_area_id=3

²⁷ Bugetul estimat este pentru perioada 2013-2015.

²⁸ Bugetul estimat este pentru perioada 2013-2015.

²⁹ Buget total maxim estimat în funcție de estimările privind tarifele la emisiile de carbon.

³⁰ Buget estimat pentru perioada 2014-2015.

³¹ Buget estimat pentru perioada 2015-2018.

achiziții, dar care nu și-a desemnat încă propria platformă de licitație. Începând cu 5 septembrie 2016, EEX efectuează licitații ca a doua platformă comună de licitație desemnată la 13 iulie 2016;

- EEX, care licitează pentru Germania ca platformă de licitație separată;
- ICE Future Europe („ICE”), care licitează pentru Regatul Unit ca platformă de licitație separată.

Islanda, Liechtenstein și Norvegia nu au început încă să își scoată la licitație certificatele.

În 2016, EEX, care licitează în contul a 27 de state membre (25 de state membre care colaborează pe o platformă comună de licitație, Germania și Polonia), a scos la licitație 89 % din cantitatea totală scoasă la licitație, în timp ce ICE a scos la licitație 11 % din cantitatea totală, în contul Regatului Unit.

La 4 mai 2017, a avut loc licitația cu numărul 1 000, realizată prin intermediul platformelor, în temeiul Regulamentului privind licitațiile. Până la 30 iunie 2017, numărul de licitații a ajuns la 1 036.

Tabelul 6 oferă o prezentare generală a volumelor de certificate scoase la licitație de către EEX și ICE până la 30 iunie 2017, inclusiv licitațiile timpurii³² ale certificatelor generale. Volumele de certificate generale au fost determinate ținând seama de Decizia 1359/2013/UE prin care se propune amânarea scoaterii la licitație a 900 de milioane de certificate din 2014, 2015 și 2016. Volumele de certificate pentru aviație au fost determinate ținând seama de derogările temporare aplicate sectorului aviației, prevăzute în Decizia nr. 377/2013/UE și în Regulamentul (UE) nr. 421/2014.

Tabelul 6: Volumul total al certificatelor din faza 3 scoase la licitație în perioada 2012-2017

Anul	Certificate generale	Certificate pentru aviație
2012	89 701 500	2 500 000
2013	808 146 500	0
2014	528 399 500	9 278 000
2015	632 725 500	16 390 500
2016	715 289 500	5 997 500
2017 (până la 1 aprilie) ³³	241 935 000	0

³² Licitațiile timpurii ale certificatelor în cadrul fazei 3 au fost efectuate în 2012 având în vedere practica comercială generală din sectorul energiei electrice de vânzare a energiei electrice pe bază de contracte „forward” și de achiziționare a factorilor de producție necesari (inclusiv a certificatelor) în momentul comercializării producției.

³³ În plus, între 1 aprilie și 30 iunie 2017 au fost scoase la licitație 244 388 000 de certificate generale. În conformitate cu calendarele de licitație publicate în 2017, se prevede că alte 452 064 000 de certificate generale vor fi scoase la licitație în perioada iulie-decembrie 2017.

Licitațiile s-au desfășurat, în general, fără dificultăți și prețurile de închidere a licitațiilor au fost, în general, conforme cu prețurile de pe piața secundară, fără apariția unor probleme sau incidente semnificative. Datorită tranziției între platforma de licitație de tranziție și platforma comună de licitație ulterioară, timp de aproximativ o săptămână, în luna august 2016, nu au fost efectuate licitații pentru cele 25 de state membre participante.

Licitația din 25 mai 2016 efectuată de EEX pentru Polonia și cea din 14 decembrie 2016 efectuată de ICE pentru Regatul Unit au fost anulate în conformitate cu dispozițiile Regulamentului privind licitațiile. În cazul licitației pentru Polonia, acest lucru s-a datorat faptului că prețul rezervat nu a fost atins, în timp ce în cazul licitației pentru Regatul Unit volumul total al ofertelor s-a situat sub nivelul volumului scos la licitație. Împreună cu acestea, de la sfârșitul anului 2012, au fost anulate în total cinci dintre cele peste o mie de licitații desfășurate în temeiul Regulamentului privind licitațiile. Apendicele 2 la anexă prezintă o imagine de ansamblu a prețurilor de închidere a licitațiilor, numărul participanților și gradul de acoperire a ofertelor pentru licitațiile de certificate generale din 2013 până la 30 iunie 2017.

Platformele de licitație publică rezultatele detaliate ale fiecărei licitații pe site-uri specifice. Informații suplimentare referitoare la desfășurarea licitațiilor, inclusiv cu privire la participare, acoperirea ofertelor și prețuri, pot fi găsite în rapoartele statelor membre publicate de Comisie³⁴.

Totalul veniturilor obținute din licitații între 2012 și 30 iunie 2017 a depășit 18,4 miliarde EUR (numai în 2016, veniturile totale obținute au fost de 3,79 miliarde EUR). Directiva privind EU ETS prevede că cel puțin 50 % din veniturile rezultate din licitații, inclusiv toate veniturile generate din certificatele distribuite în scopul solidarității și al creșterii, trebuie să fie utilizate de statele membre pentru scopuri legate de climă și energie. În 2016, licitarea certificatelor ETS a generat venituri în valoare de 3,79 miliarde EUR pentru statele membre. Conform informațiilor prezentate Comisiei, statele membre au cheltuit sau au planificat să cheltuiască în 2016 aproximativ 80 % din aceste venituri în scopuri specifice legate de climă și energie³⁵; cu toate acestea, există variații între acestea³⁶.

³⁴ Aceste rapoarte sunt disponibile pe site-ul Comisiei special creat în acest sens, la adresa:

http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/auctioning/documentation_en.htm

³⁵ A se vedea articolul 10 alineatul (3) din Directiva privind EU ETS.

³⁶ O analiză privind utilizarea veniturilor din licitații de către statele membre este disponibilă la adresa:

https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/auctioning/docs/auction_revenues_report_2017_en.pdf

3.1.2.5. Derogare de la licitarea integrală pentru sectorul energiei electrice

O derogare de la regula generală de scoatere la licitație a fost prevăzută la articolul 10c din Directiva privind EU ETS pentru a sprijini investițiile în modernizarea sectorului energiei electrice în anumite state membre ale UE. Opt din cele zece state membre eligibile* recurg la această derogare și alocă producătorilor de energie electrică un număr de certificate cu titlu gratuit, cu condiția ca aceștia să efectueze investițiile corespunzătoare.

Certificatele alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c se scad din volumul de certificate pe care respectivul stat membru l-ar licita în mod normal. În funcție de normele naționale de aplicare a derogării, producătorii de energie electrică pot să beneficieze de certificate de emisii cu titlu gratuit cu o valoare echivalentă cu investițiile pe care le efectuează din planurile naționale de investiții ale acestora sau cu o valoare echivalentă cu plățile efectuate la un fond național prin intermediul căruia sunt finanțate astfel de investiții.

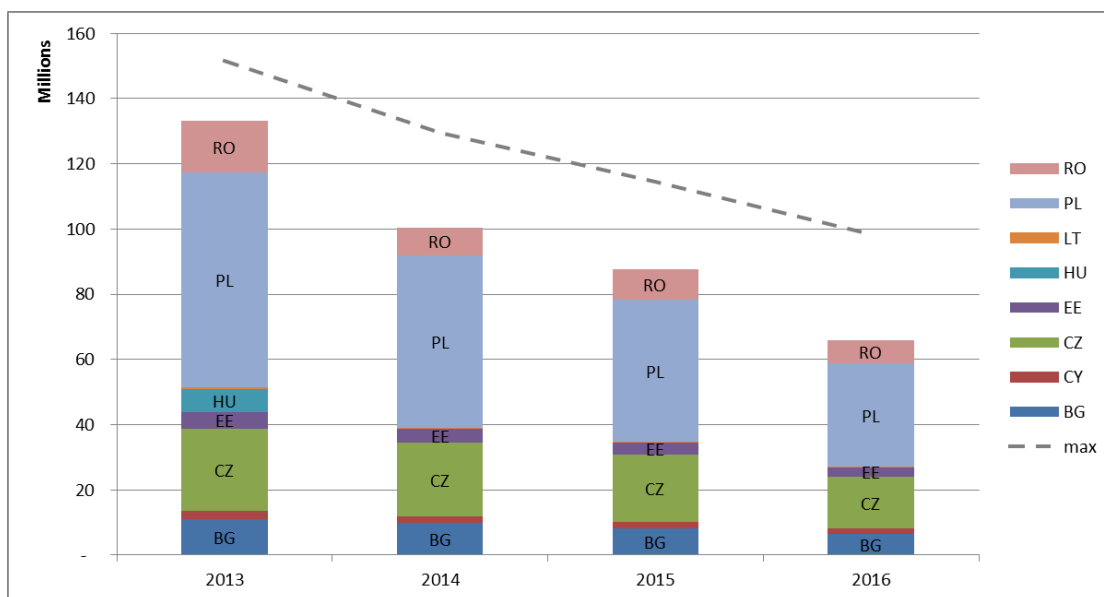
*Bulgaria, Cipru, Republica Cehă, Estonia, Ungaria, Letonia, Lituania, Malta, Polonia și România sunt eligibile pentru derogare. Malta și Letonia au decis să nu recurgă la acest drept.

Numărul de certificate alocate cu titlu gratuit producătorilor de energie electrică în 2016 este indicat în tabelul 1 din apendicele 1 la anexă, în timp ce numărul maxim de certificate pe an este indicat în tabelul 2 din apendicele 1.

Valoarea totală a sprijinului pentru investiții raportat pentru perioada 2009-2016 se ridică la aproximativ 11 miliarde EUR. Aproximativ 80 % din această sumă a fost dedicată actualizării și adaptării infrastructurii, în timp ce restul investițiilor au fost realizate în tehnologiile curate sau în diversificarea aprovizionării cu energie. Câteva exemple de investiții includ reducerea consumului de energie pentru producția de energie electrică în Lituania, înlocuirea izolației pe liniile de distribuție de abur existente în Republica Cehă și construirea unei unități de cogenerare alimentată în principal cu gaze naturale în Bulgaria.

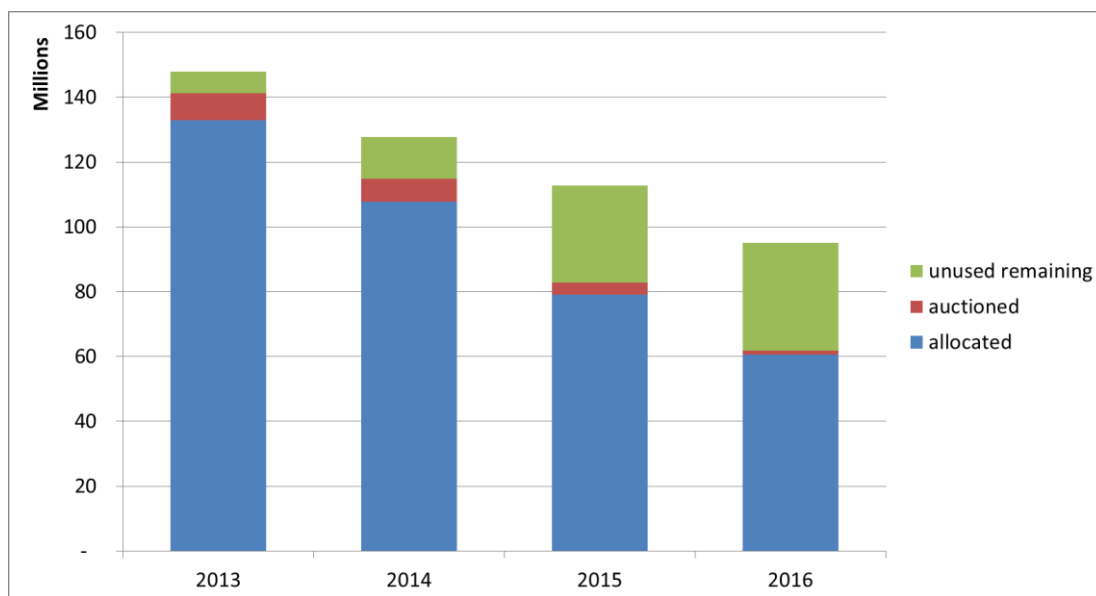
Toate certificatele care nu sunt acordate cu titlu gratuit sunt scoase la licitație. În figura 1 se indică numărul de certificate solicitate de statele membre eligibile în perioada 2013-2016.

Figura 1: Certificate alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c

În figura 2 se indică măsura în care certificatele emise în temeiul articolului 10c au fost alocate, scoase la licitație sau rămân neutilizate. De exemplu, 82 de milioane de certificate neutilizate au fost scăzute din cota de certificate scoase la licitație a Poloniei în perioada 2013-2016, dar care încă nu au fost acordate cu titlu gratuit sau nu au făcut obiectul unor licitații.

Figura 2: Distribuția certificatelor (alocate, scoase la licitație, rămase neutilizate)

	CertIFICATE alocate
	CertIFICATE scoase la licitație
	CertIFICATE rămase neutilizate

În tabelul 7 se indică numărul de certificate neutilizate scăzute până în anul 2016 care au fost scoase la licitație în perioada 2013-2016, precum și numărul de certificate neutilizate rămase.

Tabelul 7: Tratarea certificatelor neutilizate emise în temeiul articolului 10c în perioada 2013-2016

Stat membru	Numărul de certificate neutilizate emise în temeiul articolului 10c scoase la licitație (în milioane)	Numărul de certificate neutilizate rămase ³⁷ (în milioane)
Bulgaria	6,9	0,0
Cipru	0,0	0,0
Republica Cehă	0,1	0,2
Estonia	0,2	0,3
Ungaria	0	0,9
Lituania	0,3	0,6
Polonia	0,0	82,8
România	8,8	6,6
Total	16,3	90,5

³⁷ Include volumele din calendarul de licitații din 2017.

3.1.3. Creditele internaționale

Participanții la EU ETS pot utiliza credite internaționale din cadrul mecanismului de dezvoltare nepoluantă al Protocolului de la Kyoto (CDM) și al mecanismului de implementare în comun (JI) în vederea îndeplinirii unei părți din obligațiile care le revin în cadrul schemei EU ETS până în 2020*. Aceste credite sunt instrumente financiare care reprezintă o tonă de CO₂ eliminată sau redusă din atmosferă ca rezultat al unui proiect de reducere a emisiilor. În faza 3, creditele nu mai sunt predate în mod direct, ci pot fi schimbate în certificate în orice moment pe parcursul anului calendaristic.

Se aplică o serie de standarde de calitate în cazul utilizării creditelor de către participanții la EU ETS: nu se acceptă credite din proiecte care se referă la domeniul nuclear, al împăduririi sau reîmpăduririi, iar proiectele noi înregistrate după 2012 trebuie să se desfășoare în țările cel mai puțin dezvoltate. De asemenea, se aplică niveluri maxime creditelor care pot fi utilizate de instalațiile staționare și de operatorii de aeronave**.

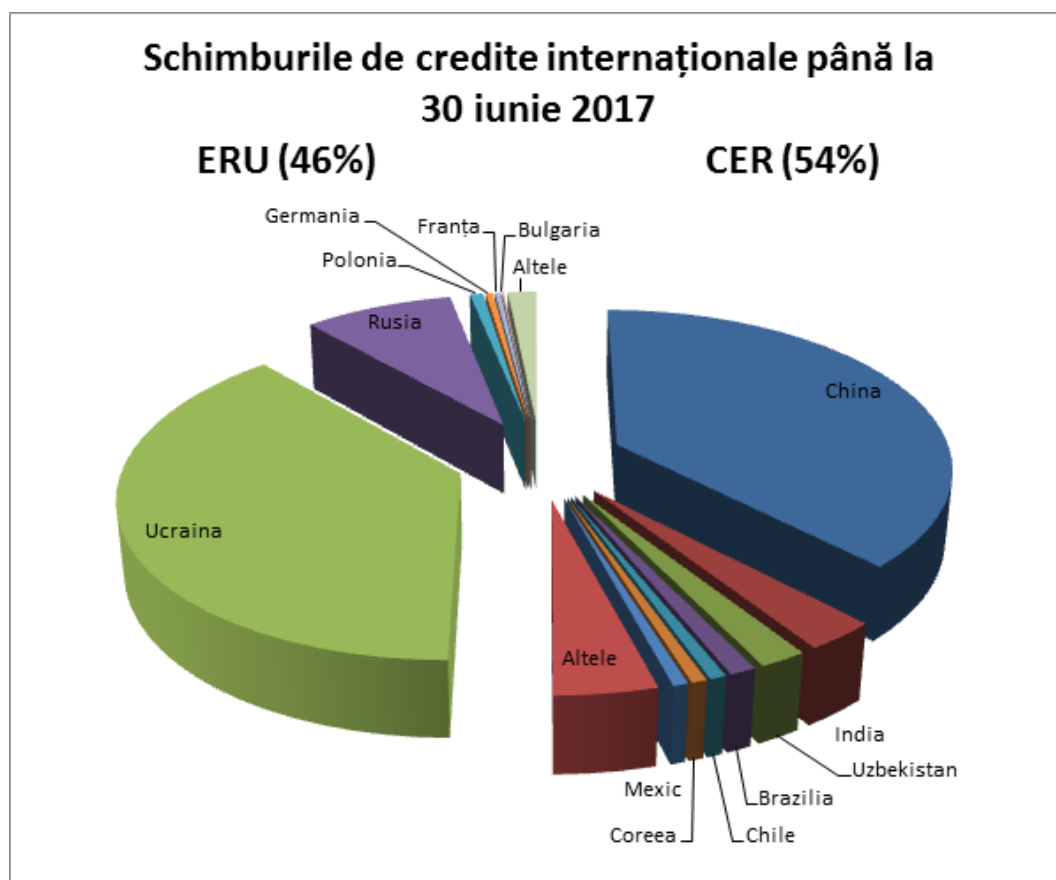
* Proiectele CDM și proiectele JI generează credite de carbon prevăzute de Protocolul de la Kyoto: reduceri de emisii certificate (CER), respectiv, unități de reducere a emisiilor (ERU). Regulamentul (UE) nr. 389/2013 al Comisiei prevede că ERU emise de către țări terțe care nu au obiective cuantificate, obligatorii din punct de vedere juridic, de reducere a emisiilor din perioada 2013-2020, astfel cum prevede amendamentul de la Doha la Protocolul de la Kyoto sau care nu au depus un instrument de ratificare legat de amendament, trebuie păstrate în registrul Uniunii doar dacă s-a certificat că acestea se referă la reduceri de emisii stabilite prin verificări ca fiind produse înainte de 2013.

** Regulamentul (UE) nr. 1123/2013 al Comisiei din 8 noiembrie 2013 privind determinarea dreptului la credite internaționale în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 299, 9.11.2013, p. 32.

Cu toate că numărul exact al drepturilor la credite internaționale pe parcursul fazelor 2 și 3 (2008-2020) va depinde parțial de cantitatea de emisii verificate viitoare, analiștii de piață estimează că acestea se vor ridica la aproximativ 1,6 miliarde de credite. Începând cu 30 iunie 2017, numărul total de credite internaționale utilizate sau schimbate se ridică la 1,48 miliarde EUR, reprezentând peste 90 % din suma estimată pentru totalul maxim permis.

Figura 3 de mai jos ilustrează schimbul de credite internaționale. Pentru o prezentare generală completă, a se vedea apendicele 3 la anexă.

Figura 3: Sinteza schimburilor de credite internaționale până la 30 iunie 2017

3.2. Cererea: certificate scoase din circulație

Se estimează că, în 2016, emisiile de GES ale instalațiilor care participă la schema EU ETS au scăzut cu 2,9 % în comparație cu anul 2015, potrivit informațiilor din registrul Uniunii. Acest lucru indică o tendință descrescătoare a emisiilor de la începutul fazei 3 a schemei în 2013.

Tabelul 8: Emisii verificate (în milioane de tone echivalent CO₂)

Anul	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Total emisii verificate	1904	1867	1908	1814	1803	1750
Modificare în raport cu anul x-1	-1,8 %	-2 %	2,2 %	-4,9 %	-0,6 %	-2,9 %
Emisii verificate din sectorul energiei electrice	1 185	1 181	1 128	1 039	1 031	982
Modificare în raport cu anul x-1		-0,3 %	-4,4 %	-7,9 %	-0,8 %	-4,8 %
Emisii verificate din instalațiile industriale	720	686	780	775	772	768
Modificare în raport cu anul x-1		-4,6 %	13,7 %	-0,7 %	-0,4 %	-0,5 %
Rata de creștere reală a PIB-ului în UE28	1,7 %	-0,5 %	0,2 %	1,7 %	2,2 %	1,9 %

Date referitoare la PIB, astfel cum sunt raportate la adresa:

<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&language=en&pcode=tec00115>

(accesată în iulie 2017). Emisiile verificate din activitățile de aviație sunt raportate separat, în secțiunea 4.

După cum reiese din tabel, activitățile de ardere au fost principalul factor al reducerii emisiilor verificate.

Numărul de certificate anulate pe o bază voluntară se ridică la 63 573 de certificate în 2016. Până în prezent, au fost înregistrate în total 267 933 de anulări voluntare de certificate.

3.3. Echilibrarea cererii și a ofertei

La începutul fazei 3, schema EU ETS se caracteriza printr-un mare dezechilibru între cererea și oferta de certificate, fapt ce a avut ca rezultat un excedent de aproximativ 2,1 miliarde în 2013. În 2014, excedentul s-a redus ușor, după care, în 2015, a scăzut considerabil la 1,78 miliarde de certificate și la 1,69 miliarde de certificate în 2016. Acest lucru reflectă impactul unei noi reduceri a ofertei de certificate cu 200 de milioane în 2016, ultimul an al

aplicării măsurii de amânare a licitării. Întrucât emisiile au scăzut cu aproximativ 2,9 % în 2016, cererea mai redusă a echilibrat parțial impactul reducerii ofertei asupra excedentului.

Pentru a aborda dezechilibrul structural dintre cererea și oferta de certificate și pentru a spori flexibilitatea ofertei de certificate de emisii scoase la licitație, în 2015, a fost convenită constituirea unei rezerve pentru stabilitatea pieței (MSR). În cele din urmă, certificatele amânate vor fi transferate în rezervă, care va fi operațională începând din luna ianuarie 2019.

O noțiune-cheie pentru funcționarea MSR este numărul total de certificate aflate în circulație (NTCA). Se vor adăuga certificate la rezervă, dacă numărul total de certificate aflate în circulație depășește un prag superior predefinit (833 de milioane de certificate) și se vor elibera din rezervă, dacă numărul total de certificate aflate în circulație se situează sub un prag predefinit mai scăzut (sub 400 de milioane de certificate)*. Prin urmare, MSR absoarbe sau eliberează certificate, dacă numărul certificatelor aflate în circulație se situează în afara unui interval predefinit. Certificatele amânate și așa-numitele certificate nealocate** vor fi, de asemenea, absorbite de rezervă.

*Sau în cazul în care se adoptă măsuri în temeiul articolului 29a din Directiva privind EU ETS.

**Certificatele nealocate sunt certificate de emisii care nu sunt alocate în temeiul articolului 10a alineatul (7) din Directiva privind EU ETS, adică certificatele rămase în rezerva pentru instalațiile nou-intrate, precum și rezultate din aplicarea articolului 10a alineatele (19) și (20), și anume certificatele prevăzute pentru alocarea cu titlu gratuit pentru instalații, dar care au rămas nealocate ca urmare a încetării (parțiale) a activității sau a reducerilor semnificative în materie de capacitate. Nu se preconizează plasarea în rezerva pentru stabilitatea pieței, în temeiul articolului 1 alineatul (3) din Decizia (UE) 2015/1814, a certificatelor „nealocate” de facto care rezultă din aplicarea factorului relevant de relocare a emisiilor de carbon în cazul sectoarelor care nu sunt incluse în lista referitoare la relocarea emisiilor de carbon în perioada curentă, și nici a oricăror certificate care nu sunt alocate în conformitate cu articolul 10c din Directiva privind ETS. Așadar, aceste tipuri de certificate nu sunt acoperite {a se vedea p. 225 din evaluarea impactului [SWD(2015) 135 final] care însoțește propunerea de revizuire a ETS}.

Numărul total de certificate aflate în circulație care este relevant pentru determinarea alimentărilor și eliberărilor cu/de certificate a/din MSR se calculează cu ajutorul formulei următoare:

$$NTCA = \text{Ofertă} - (\text{Cerere}^{38} + \text{certificate din rezerva pentru stabilitatea pieței})$$

Oferta de certificate de emisii se compune din certificatele reportate din faza 2 a EU ETS (2008-2012), certificatele scoase la licitație, certificatele alocate cu titlu gratuit și certificatele din rezerva pentru instalațiile nou-intrate (NER); în timp ce cererea este determinată de emisiile instalațiilor și certificatele anulate. Pentru mai multe detalii, a se vedea tabelul 1 din apendicele 4 la anexă.

Punctul de pornire pentru a stabili numărul total de certificate aflate în circulație este numărul total de certificate rămase după faza 2, care nu au fost restituite sau anulate³⁹. Acest „total de

³⁸ Aceasta include, de asemenea, certificatele anulate.

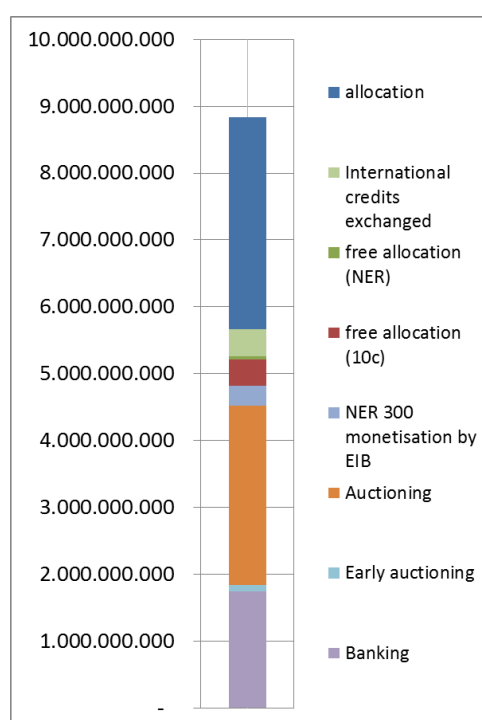
³⁹ Aceste certificate au fost înlocuite cu certificatele fazei 3 la sfârșitul celei de a doua perioade de comercializare. Niciun fel de alte certificate anterioare celei de a treia perioade de comercializare nu contribuie

report” de 1 749 540 826 de certificate⁴⁰ reprezintă, prin urmare, numărul exact de certificate ETS aflate în circulație la începutul celei de-a treia perioade de comercializare a EU ETS.

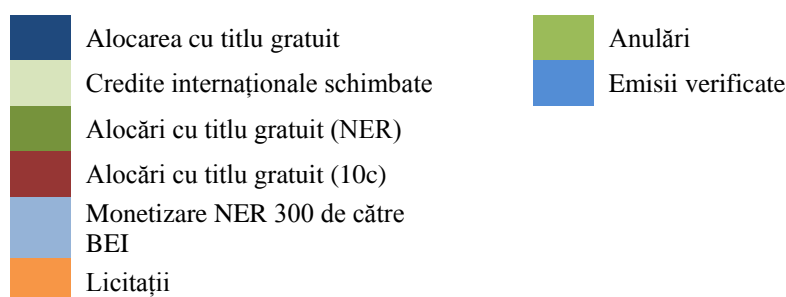
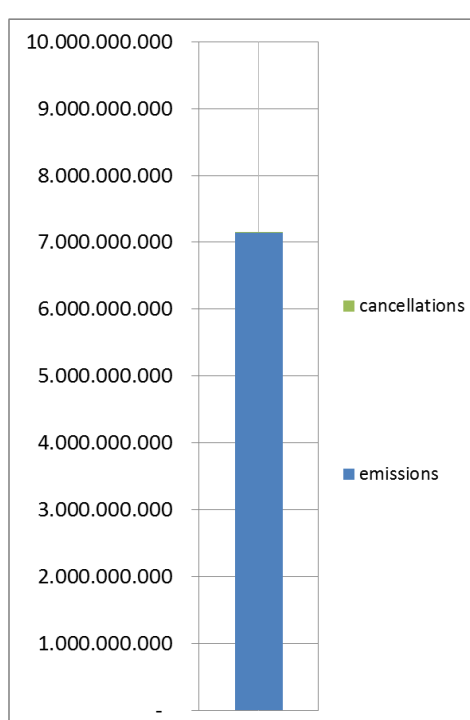
Raportul privind piața carbonului permite consolidarea cifrelor cererii și ofertei care sunt publicate în conformitate cu calendarul obligațiilor de raportare care decurg din Directiva privind EU ETS și cu dispozițiile de punere în aplicare a acesteia. Acest calendar, datele relevante și domeniul de aplicare sunt prezentate în tabelul 2 din apendicele 4 la anexă. Figura 4 prezintă structura ofertei și cererii în 2016. Datele relevante au fost, de asemenea, publicate în cadrul comunicării privind numărul total de certificate aflate în circulație (NTCA) în scopul MSR⁴¹.

Figura 4: Structura cererii și ofertei cumulate până la sfârșitul anului 2016

Ofertă (cumulată, în milioane)

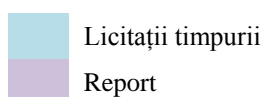
Cerere (cumulată, în milioane)

la numărul total de certificate aflate în circulație. Pentru explicații privind reportarea certificatelor de emisii, a se vedea: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/registry_en#tab-0-2.

⁴⁰ Acest număr nu include certificatele fazei 3 scoase la licitație în cadrul licitațiilor timpurii desfășurate în 2012, dar reflectă utilizarea de credite internaționale anterioară începutului fazei 3. Volumul total al creditelor internaționale utilizate începând din 2008 este cel menționat în secțiunea 3.1.3.

⁴¹ C(2017) 3228 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2017_3228_en.pdf

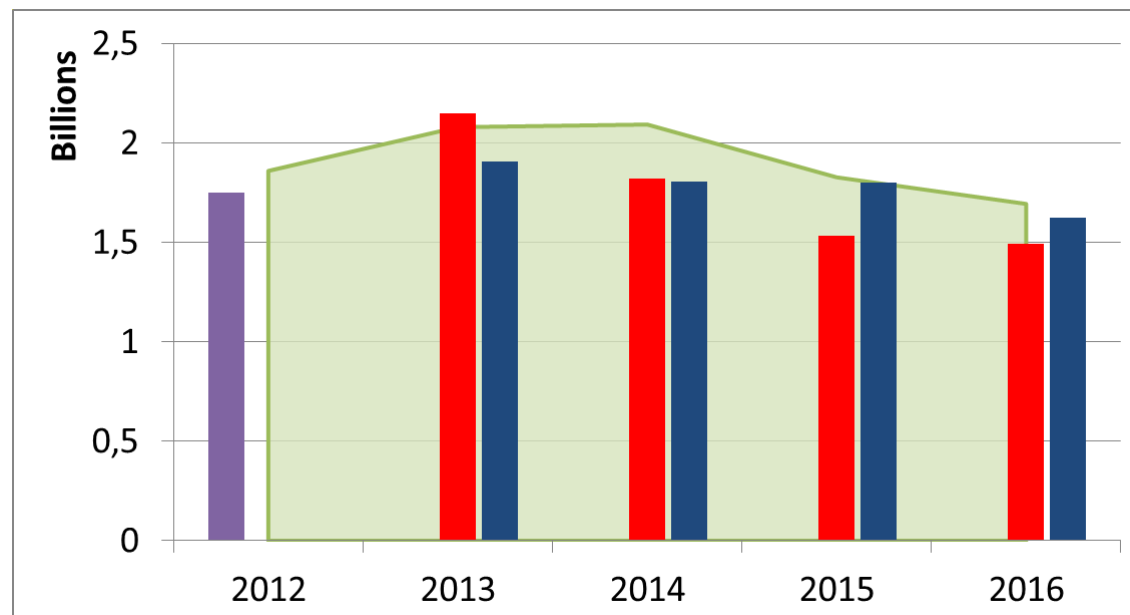

Întrucât MSR va deveni operațională în 2019, Comisia va publica cu regularitate în fiecare an, până la jumătatea lunii mai, NTCA pentru anul precedent. NTCA a fost publicat pentru prima dată în luna mai 2017, corespunzând unui număr de 1 693 904 897 de certificate⁴².

Figura 5⁴³ prezintă evoluția cifrelor cumulate ale ofertei și, respectiv, ale cererii pentru EU ETS, până la sfârșitul anului 2016. În 2013, oferta a depășit 2 miliarde de certificate, iar cererea a fost redusă la aproximativ 1,9 miliarde de certificate. În 2014, atât valoarea totală a ofertei, cât și cea a cererii, a scăzut la aproximativ 1,8 miliarde de certificate. În 2015, oferta a scăzut și mai mult la 1,5 miliarde de certificate, iar cererea a cunoscut o scădere minoră. În anii următori, în timp ce emisiile au rămas stabile sau reduse, oferta de certificate a fost redusă într-o măsură mai mare ca urmare a măsurii de amânare a licitații.

Prin urmare, excedentul a crescut în 2013 la peste 2 miliarde de certificate, rămânând însă stabil în 2014, pentru a scădea ulterior la 1,8 miliarde de certificate în 2015. În 2016, emisiile au fost reduse comparativ cu 2015, dar cererea era încă mai mare decât oferta. NTCA publicat în mai 2017 se află astfel la cel mai scăzut nivel de la începutul actualei perioade de comercializare.

Figura 5: Evoluția ofertei și cererii în perioada 2013-2016

⁴² C(2017) 3228 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2017_3228_en.pdf

⁴³ Aceste cifre se referă la perioada 2013-2016 și se bazează pe cele mai recente date privind acești ani, după cum reiese din EUTL. Aceasta înseamnă că pot include date recente cu privire la anii 2013, 2014, 2015 și 2016.

	cerere
	ofertă
	total report faza 2
	excedent

4. AVIAȚIE

Sectorul aviației face parte din schema EU ETS din 2012. Legislația inițială acoperea toate zborurile din interiorul și din afara Spațiului Economic European (SEE). Cu toate acestea, UE a decis să limiteze obligațiile pentru perioada 2012-2016 la zborurile în interiorul SEE, pentru a sprijini elaborarea de către OACI a unei măsuri globale pentru reducerea emisiilor din activitățile de aviație.

În octombrie 2016, Adunarea OACI a convenit asupra unei rezoluții privind schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA), care va începe în 2021. CORSIA este concepută ca schemă de compensare a emisiilor de carbon, având ca obiectiv stabilizarea emisiilor generate de aviația internațională la nivelurile din 2020.

Statele membre ale UE și-au semnalat⁴⁴ intenția de a se alătura schemei globale a OACI⁴⁵ încă de la început, cu condiția îndeplinirii anumitor condiții. În așteptarea aplicării măsurii globale, Comisia a propus⁴⁶ menținerea după 2016 a aceleiași abordări a EU ETS în domeniul aviației, și anume ca sfera geografică de aplicare să fie în continuare limitată la SEE. Propunerea menține, de asemenea, aceleași derogări și aceeași abordare în ceea ce privește alocarea pentru companiile aeriene, cărora li se va aplica factorul linear de reducere începând cu 2021, și prevede o nouă examinare pentru a studia modalitățile de punere în aplicare a CORSIA în dreptul UE prin revizuirea Directivei privind EU ETS. În octombrie 2017 s-a ajuns la un acord politic cu privire la această propunere.

În ceea ce privește evoluția emisiilor din sectorul aviației în cadrul schemei EU ETS, emisiile verificate au continuat să crească în anul 2016 ajungând la 61 de milioane de tone de CO₂, ceea ce reprezintă o creștere cu 7,9 % față de 2015.

Alocarea cu titlu gratuit s-a ridicat la puțin peste 32,0 milioane de certificate în 2016⁴⁷. Numărul de certificate scoase la licitație în perioada ianuarie-decembrie 2016 a fost de aproximativ 6,0 milioane.

⁴⁴ https://ec.europa.eu/transport/modes/air/news/2016-09-09-bratislava-declaration_en

⁴⁵ Rezoluția Adunării OACI privind CORSIA poate fi găsită la adresa:

https://www.icao.int/Meetings/a39/Documents/Resolutions/a39_res_prov_en.pdf

⁴⁶ COM(2017) 054 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=COM%3A2017%3A0054%3AFIN>

⁴⁷ Date din luna iunie 2017.

În 2017, până la adoptarea propunerii legislative privind EU ETS în domeniul aviației, certificatele au fost emise în conformitate cu domeniul de aplicare limitat la zborurile intra-SEE. Alocarea cu titlu gratuit ajustată s-a ridicat la puțin peste 32,0 milioane de certificate în 2017⁴⁸. În plus, aproape 1,1 milioane de certificate cu titlu gratuit au fost alocate din rezerva specială noilor operatori și operatorilor aflați în plină dezvoltare. Aceasta este prima din cele patru emiteri anuale, corespunzătoare perioadei 2013-2020. Volumul de certificate care urmează a fi licitate în cursul anului 2017 va fi proporțional cu numărul total de certificate emise. Tabelul 9 prezintă o sinteză a emisiilor verificate, a alocărilor cu titlu gratuit și a volumelor de licitații pentru sectorul aviației de la începutul fazei 3 din cadrul EU ETS.

Tabelul 9: Emisii verificate și alocări în sectorul aviației

Anul	2013	2014	2015	2016	2017
Emisii verificate (în milioane de tone echivalent CO₂)	53 495 902	54 822 754	57 085 143	61 124 583	
Modificarea emisiilor verificate în raport cu anul x-1		1 326 852	2 262 389	4 039 440	
Alocare cu titlu gratuit (UE28+statele SEE/AELS)	32 455 312	32 403 025	32 152 526	32 036 975	32 018 239
Alocare cu titlu gratuit din rezerva specială pentru operatorii noi și operatorii aflați în plină dezvoltare	0	0	0	0	1 085 080
Volumele de certificate scoase la licitație	0	9 278 000	16 390 500	5 997 500	4 730 500 ⁴⁹

Volumele de certificate pentru aviație scoase la licitație în perioada 2013-2015 reflectă decizia colegiuitorului din 2013 de a „amâna termenul-limită”⁵⁰ și de a limita obligațiile în materie de climă numai la zborurile din interiorul SEE, pentru a sprijini elaborarea unei măsuri globale de către OACI. Conformitatea pentru sectorul aviației a fost amânată iar în 2012 și în 2013 nu au fost scoase la licitație certificate pentru aviație. Prin urmare, volumele

⁴⁸ Date din luna iunie 2017.

⁴⁹ Informații din luna august 2017, https://ec.europa.eu/clima/news/2017-auction-calendars-aviation-allowances-published_en

⁵⁰ Decizia nr. 377/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2013 privind derogarea temporară de la Directiva 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, Text cu relevanță pentru SEE, JO L 113, 25.4.2013, p. 1.

din 2012 au fost scoase la licitație în 2014, în timp ce conformitatea pentru emisiile din sectorul aviației din 2013 și 2014 a fost efectuată în 2015.

5. SUPRAVEGHEREA PIEȚEI

O parte semnificativă a tranzacțiilor zilnice cu certificate de emisii este sub formă de instrumente financiare derivate (contracte „futures”, „forward”, pe opțiuni, de swapuri), care fac deja obiectul reglementării piețelor financiare ale UE. Reglementarea aplicabilă este în curs de a fi înlocuită de noua Directivă privind piețele instrumentelor financiare (pachetul MiFID 2*), care va fi aplicabil începând cu ianuarie 2018.

În temeiul acestei noi directive, certificatele de emisii vor fi clasificate ca instrumente financiare. Aceasta înseamnă că normele aplicabile piețelor financiare tradiționale [cele care includ comercializarea de instrumente financiare derivate aferente emisiilor de dioxid de carbon pe platformele principale sau extrabursiere (OTC)] se vor aplica, de asemenea, segmentului la vedere al pieței secundare a dioxidului de carbon, punând certificatele de emisii pe poziție de egalitate cu piața instrumentelor financiare derivate în ceea ce privește transparența, protecția investitorilor și integritatea.

În plus, având în vedere referințele încrucișate la definițiile instrumentelor financiare din MiFID 2, se vor aplica și alte acte legislative privind piața financiară. Acest lucru este valabil în special în cazul Regulamentului privind abuzul de piață (MAR)**, care va reglementa tranzacțiile și conduita în materie de certificate de emisii, atât pe piața primară, cât și pe piața secundară. În mod similar, o trimitere la MiFID 2 în Directiva privind combaterea spălării banilor*** va declanșa o aplicare obligatorie, de către operatorii de pe piața emisiilor de dioxid de carbon care dețin autorizații conform MiFID, a unor măsuri de precauție privind clientela lor de pe piața secundară la vedere a certificatelor de emisii****.

* Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE.

** Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei.

*** Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei.

**** Măsurile de precauție sunt deja obligatorii pe piața primară și pe piața secundară pentru instrumentele financiare derivate aferente certificatelor de emisii.

MiFID 2 și MAR, ambele adoptate în 2014, au în vedere anumite adaptări ale regimului general la particularitățile pieței carbonului (a se vedea Raportul privind piața carbonului 2015).

Mai multe măsuri care reglementează aspecte privind dispozițiile în temeiul MiFID 2⁵¹ și MAR⁵² au fost adoptate în 2016 și 2017.

5.1. Natura juridică și tratamentul fiscal al certificatelor de emisii

Tratamentul juridic și fiscal al certificatelor de emisii variază de la o țară la alta, deoarece aceste două aspecte nu sunt definite în Directiva privind EU ETS. În schimb, țările sunt obligate ca, în cadrul rapoartelor prevăzute la articolul 21, să prezinte anual informații cu privire la regimurile lor naționale legate de natura juridică și de tratamentul fiscal al certificatelor. Cu toate acestea, în pofida lipsei de armonizare, o piață foarte lichidă și matură s-a dezvoltat de-a lungul ultimului deceniu. Cadrul actual de reglementare prevede bazele juridice necesare pentru o piață transparentă și lichidă a carbonului, asigurând în același timp stabilitatea și integritatea pieței.

Tratamentul național al certificatelor variază de la instrumente financiare și active necorporale la drepturi de proprietate și mărfuri. Conform rapoartelor prevăzute la articolul 21 prezentate în 2017, cel puțin patru țări participante au pus în aplicare sau au avut în vedere modificări ale legislației naționale, mai ales modificări privind punerea în aplicare a MiFID2.

În ceea ce privește tratamentul fiscal al certificatelor de emisii, doar trei țări au raportat că aplică taxa pe valoarea adăugată (TVA) la emiterea certificatelor de emisii. În schimb, TVA este datorată pentru tranzacționarea certificatelor de emisii pe piața secundară în majoritatea țărilor participante (toate, cu excepția CY, EE, IS, LI). Majoritatea țărilor au raportat că aplică mecanismul⁵³ de taxare inversă în cazul tranzacțiilor interne care implică certificate de emisii. Certificatele de emisii pentru întreprinderi pot fi impozitate suplimentar (de exemplu, prin aplicarea unui impozit pe profit). Cincizece țări au raportat că nu există o astfel de impozitare.

Astfel cum se menționează în raportul anterior privind piața carbonului, Comisia efectuează, în prezent, un studiu privind natura juridică a certificatelor din schema EU ETS.

⁵¹ https://ec.europa.eu/info/law/markets-financial-instruments-mifid-ii-directive-2014-65-eu/amending-and-supplementary-acts/implementing-and-delegated-acts_en

⁵² https://ec.europa.eu/info/law/market-abuse-regulation-eu-no-596-2014/amending-and-supplementary-acts/implementing-and-delegated-acts_en

⁵³ Mecanismul de taxare inversă deplasează răspunderea pentru plata TVA-ului aferent tranzacției de la vânzătorul la cumpărătorul unui bun sau serviciu și constituie o protecție eficace împotriva fraudei în materie de TVA.

Într-o decizie preliminară⁵⁴ recentă din 8 martie 2017, Curtea de Justiție nu a definit natura certificatelor (a se vedea apendicele 5 la anexă).

6. MONITORIZAREA, RAPORTAREA ȘI VERIFICAREA EMISIILOR

Pentru ca schema EU ETS să funcționeze în mod eficient, monitorizarea, raportarea și verificarea (MRV) emisiilor de GES trebuie să fie un proces solid, transparent, coerent și precis. Această cerință este completată de un sistem de acreditare fiabil pentru asigurarea unei calități adecvate a verificatorilor terți. Cerințele MRV sunt armonizate în Regulamentul privind monitorizarea și raportarea (MRR) și în Regulamentul privind acreditarea și verificarea (RAV).

Sistemul de monitorizare în cadrul EU ETS este conceput ca o „abordare-piatră de temelie”, care permite un grad ridicat de flexibilitate pentru operatori în vederea garantării eficienței din punctul de vedere al costurilor și, în același timp, atingerea unui grad ridicat de fiabilitate a datelor privind emisiile monitorizate. În acest scop, sunt permise mai multe metode de monitorizare („bazate pe calcul” sau „bazate pe măsurare”, precum și, în mod excepțional, „bazate pe abordări alternative”). Metodele pot fi combinate pentru părți individuale ale unei instalații. Pentru operatorii de aeronave, numai metodele bazate pe calcul sunt fezabile, consumul de combustibil fiind un parametru central care urmează să fie stabilit pentru zborurile care fac obiectul EU ETS. Cerința ca operatorii de instalații și de aeronave să aibă un plan de monitorizare aprobat de către autoritatea competentă pe baza MRR împiedică selecția arbitrară a metodelor de monitorizare și previne variațiile de-a lungul timpului.

Prin RAV pentru faza 3 și ulterior s-a introdus o abordare armonizată la nivelul UE în ceea ce privește acreditarea verificatorilor. Verificatorii, care sunt persoană juridică sau entitate juridică, trebuie să fie acreditați de un organism național de acreditare (ONA) pentru a putea efectua verificări în conformitate cu RAV. Noul sistem unitar de acreditare are avantajul de a permite verificatorilor să se bucure de recunoașterea reciprocă la nivelul tuturor țărilor participante, să profite astfel pe deplin de piața internă și să contribuie la asigurarea unei disponibilități suficiente în ansamblu.

6.1 Evoluții generale

Comisia continuă să îmbunătățească orientările și modelele pe care le pune la dispoziție, pentru a facilita punerea în aplicare coerentă a cerințelor MRR⁵⁵ și RAV⁵⁶. În acest sens, au

⁵⁴ Hotărârea Curții de Justiție din 8 martie 2017 în cauza C-321/15 ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/État du Grand-duché de Luxembourg, EU:C:2017:179.

⁵⁵ Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 181, 12.7.2012, p. 30.

⁵⁶ Regulamentul (UE) nr. 600/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind verificarea rapoartelor de emisii de gaze cu efect de seră și a rapoartelor privind datele tonă-kilometru și acreditarea verificatorilor în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 181, 12.7.2012, p. 1.

fost elaborate noi orientări referitoare la inspecția în cadrul EU ETS pentru a contribui la coordonarea răspunsului țărilor la recomandarea Curții de Conturi Europene de a pune în aplicare cadre de control al implementării EU ETS mai coerente și eficiente, care să includă inspecțiile.

Comisia continuă, de asemenea, să încurajeze o mai bună implementare de către țări a MRVA în cadrul EU ETS. Acolo unde este cazul, orientările au fost clarificate și au fost organizate evenimente de formare pentru a aborda unele dintre problemele principale identificate în planurile de acțiune elaborate cu scopul de a oferi asistență fiecărei țări⁵⁷.

Se recunoaște faptul că eficiența sistemului de asigurare a conformității a fost îmbunătățită din momentul în care MRR a permis țărilor să facă obligatorie raportarea electronică. Majoritatea țărilor participante raportează utilizarea de modele sau sisteme bazate pe cerințele minime stabilite de Comisie. Paisprezece state membre au raportat în 2017 că folosesc o formă de sistem IT automatizat pentru raportarea EU ETS (comparativ cu 13 în 2016 și cu 10 în 2015).

Astfel cum se menționează în raportul anterior privind piața carbonului, Comisia a lansat aplicația DECLARE ETS MRVA în mai 2016 – un sistem online dezvoltat pentru a sprijini respectarea obligațiilor în ceea ce privește planurile de monitorizare EU ETS, rapoartele anuale de emisii, rapoartele de verificare și rapoartele privind îmbunătățirile transmise de țările participante.

6.2 Monitorizare aplicată

Conform rapoartelor prevăzute la articolul 21 prezentate în 2017, cele mai multe instalații utilizează metoda bazată pe calcul⁵⁸. S-a raportat că numai 150 de instalații (mai puțin de 1,5 %) din 23 de țări utilizează sisteme de măsurare continuă a emisiilor, cel mai frecvent în Germania și în Republica Cehă. Față de anul trecut, numărul țărilor a crescut cu încă o țară, dar la nivel general, instalațiile sunt cu una în minus.

Numai 11 țări au raportat utilizarea de metode alternative de către 36 de instalații, care vizează aproximativ 5,1 milioane de tone de CO₂ echivalent (comparativ cu 6,6 milioane de tone de CO₂ echivalent în anul precedent). Țările de Jos raportează o reducere a numărului de instalații care aplică metode alternative (9 comparativ cu 12 anul trecut) și o reducere la jumătate a emisiilor afectate. Două instalații (una în Regatul Unit și una în Țările de Jos) sunt responsabile pentru mai mult de jumătate din totalul emisiilor raportate în legătură cu metodele alternative.

⁵⁷ Aceste planuri de acțiune sunt specifice fiecărui stat membru. Cu toate acestea, un exemplu de problemă identificată în mod frecvent ar fi clasificarea corectă a inexactităților, a neregularităților și a neconformităților declarate în rapoartele de verificare. Modelele privind MRR și RAV și documentele de orientare pot fi găsite la adresa: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring_en#tab-0-1

⁵⁸ Principalul motiv este faptul că metodele bazate pe măsurare implică utilizarea unor resurse și cunoștințe semnificative pentru măsurarea continuă a concentrației de GES relevante, pe care mulți operatori mai mici nu le dețin.

Cerințele standard ale MRR privind nivelurile minime⁵⁹ sunt respectate de majoritatea instalațiilor. S-a raportat că numai 105 instalații de categoria C (comparativ cu 113 în anul precedent și cu 118 în anul anterior acestuia) adică 13 % (comparativ cu 14 % anul trecut) sau abătut, în ceea ce privește cel puțin un parametru, de la obligația de a aplica cele mai înalte niveluri pentru fluxurile de surse majore. Aceste abateri sunt permise numai în cazul în care operatorul demonstrează că cel mai înalt nivel nu este fezabil din punct de vedere tehnic sau atrage costuri nerezonabile. De îndată ce aceste condiții nu se mai aplică, operatorul trebuie să își îmbunătățească sistemul de monitorizare în consecință. În perioada de raportare pentru 2013, s-a raportat că 137 de instalații de categoria C (16 % din total) nu au îndeplinit, într-un fel sau altul, cele mai înalte niveluri. Prin urmare, în fiecare an al fazei 3 a schemei EU ETS, se poate observa o îmbunătățire constantă în ceea ce privește respectarea celor mai înalte niveluri de către instalațiile de categoria C.

În mod similar, rapoartele din 22 de țări participante (aceleași număr ca în ultimii doi ani) au indicat că, în total, 22 % dintre instalațiile de categoria B sunt autorizate cu o anumită formă de abatere de la cerințele standard ale MRR, comparativ cu 26 % în anul precedent și cu 28 % în anul anterior acestuia, demonstrând din nou o îmbunătățire constantă în ceea ce privește respectarea celor mai înalte niveluri.

6.3 Verificare acreditată

Numărul total al verificatorilor nu este raportat în rapoartele prevăzute la articolul 21, însă o estimare rezonabilă bazată pe numărul acreditat pentru activitățile de ardere (domeniul principal al acreditării) relevă faptul că, în ceea ce privește verificările efectuate în 2016, au fost acreditați în total cel puțin 130 de verficatori acreditați diferiți. Rapoartele prevăzute la articolul 21 prezentate în 2017 indică faptul că, pentru verificările din 2016 în domeniul aviației, au fost acreditați 47 de verficatori individuali. Cooperarea europeană pentru acreditare (EA) furnizează un link către organismele naționale de acreditare (ONA-uri) relevante și listele acestora de verficatori acreditați în cadrul EU ETS⁶⁰.

Recunoașterea reciprocă a verficatorilor între țările participante funcționează cu succes: majoritatea țărilor (29, toate, cu excepția Franței și a Letoniei) au raportat că cel puțin un verficator străin este activ pe teritoriul lor.

Conformitatea verficatorilor cu RAV s-a constatat a fi ridicată. Doar Polonia a raportat o suspendare, iar Suedia o retragere a acreditării în 2016 (a unui verficator în fiecare caz). Acest rezultat este comparabil cu cel din 2015 (zero suspendări sau retrageri raportate) și cu cel din 2014 (o suspendare și o retragere). Doar Polonia a raportat o reducere efectuată în domeniul de aplicare al acreditării unui verficator în 2016, comparativ cu patru țări care au

⁵⁹ Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei impune tuturor operatorilor să îndeplinească anumite niveluri minime, având cele mai mari surse de emisii obligate să respecte niveluri mai înalte (anume, implicarea unor date mai fiabile în materie de calitate), în timp ce, din motive de rentabilitate, surselor de talie redusă li se aplică cerințe mai puțin stricte.

⁶⁰ Lista EA a punctelor de acces către verficatorii acreditați ai ONA pentru EU ETS: <http://www.european-accreditation.org/information/national-accreditation-bodies-having-been-successfully-peer-evaluated-by-ea>

raportat astfel de reduceri pentru cinci verificatori în 2015 și trei țări pentru șase verificatori în 2014.

Mai puține țări au raportat primirea de plângeri cu privire la verificatori în acest an (opt față de nouă anul trecut). Numărul total de plângeri este, de asemenea, mai mic cu 17 %. 96 % dintre plângerile primite sunt raportate ca fiind soluționate (la fel ca anul trecut). Nouă țări au raportat identificarea de neconformități la nivelul verificatorilor în cadrul procesului de schimb de informații între ONA și autoritățile competente (față de 11, în anul anterior).

7. PREZENTARE GENERALĂ A PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE

Țările care participă la schema EU ETS utilizează abordări diferite cu privire la autoritățile competente responsabile cu implementarea. În unele țări sunt implicate mai multe autorități locale, în timp ce în alte țări, această abordare a fost mult mai centralizată. Rapoartele prevăzute la articolul 21 oferă o imagine de ansamblu de înalt nivel a structurii organizatorice din fiecare țară participantă.

De la ultima perioadă de raportare nu s-au observat modificări semnificative în ceea ce privește procedurile administrative ale țărilor participante. Conform rapoartelor prevăzute la articolul 21 prezentate în 2017, au existat, în medie, cinci autorități competente implicate în implementarea schemei EU ETS pentru fiecare țară⁶¹. În ceea ce privește coordonarea dintre autorități, s-au raportat diferite instrumente și metode, cum ar fi instrumentele legislative pentru gestionarea centralizată a planurilor de monitorizare sau rapoarte privind emisiile (în 12 țări), furnizarea de instrucțiuni și orientări obligatorii de către o autoritate centrală competentă autorităților locale (în 10 țări), grupuri de lucru sau întâlniri regulate între autorități (în 15 țări) și utilizarea unei platforme informatice comune (în 13 țări), printre altele. Șapte țări (CY, EE, HU, IT, IS, LI, LU) au indicat că nu au în funcțiune niciuna dintre structurile de mai sus.

Privind taxele administrative impuse în ceea ce privește procedura de autorizare și cea de aprobare a planurilor de monitorizare, 14 țări au raportat în 2017 că nu percep nicio taxă de la operatorii de instalații (CY, DE, EE, FR, GR, IE, LI, LT, LU, LV, MT, NL, SE, SK), comparativ cu 16 țări anul trecut. Operatorii de aeronave nu plătesc taxe în 15 țări (BE, CY, CZ, DE, EE, ES, GR, LI, LT, LU, LV, MT, NL, SE, SK), comparativ cu 16 țări în anul precedent. Taxele variază semnificativ în funcție de țară și de serviciul specific furnizat. De exemplu, taxele pentru procedura de autorizare și de aprobare a planului de monitorizare pentru instalații variază între 5 EUR și 7 621 EUR, iar pentru sectorul aviației, taxele pentru procedura de aprobare a planului de monitorizare variază între 5 EUR și 2 400 EUR.

⁶¹ În unele cazuri, țările pot să raporteze un număr multiplu de autorități regionale/locale ca autoritate competentă unică.

În ansamblu, sistemele țărilor participante sunt, în mare măsură, eficiente, întrucât sunt aliniată organizării administrative a țării. Comunicarea între autoritățile locale și schimbul de bune practici între autoritățile competente, inclusiv prin intermediul activităților Forumului privind conformitatea cu EU ETS ar trebui să fie consolidate și încurajate în continuare. În acest sens, în 2016 a avut loc cea de a șaptea Conferință privind conformitatea cu EU ETS⁶², precum și două evenimente separate de formare în cadrul Forumului privind conformitatea cu EU ETS. Aceasta conferință anuală contribuie la asigurarea unui grad cât mai mare de conștientizare a activităților Forumului privind conformitatea, îndeosebi în ceea ce privește cele cinci grupuri operative ale sale pentru monitorizarea și raportarea emisiilor, verificare și acreditare, aviație, raportare electronică și captarea și stocarea dioxidului de carbon.

8. CONFORMITATE ȘI APLICARE

Directiva privind EU ETS prevede o sancțiune financiară sub forma unei sancțiuni pentru emisiile în exces de 100 EUR (indexată) pentru fiecare tonă de CO₂ emis, pentru care niciun certificat nu a fost restituit în timp util. Alte penalități aplicabile încălcării dispozițiilor în cadrul punerii în aplicare a EU ETS sunt, conform dispozițiilor naționale, stabilite de țara în cauză.

Schema EU ETS se caracterizează printr-o rată de conformitate foarte ridicată: în fiecare an, aproximativ 99 % din emisii sunt acoperite de numărul de certificate dispus la timp. Anul 2016 nu a făcut o excepție. Mai puțin de 1 % din instalațiile care au raportat emisii pentru anul 2016 nu au restituit, până la termenul-limită de 30 aprilie 2017, certificatele care acoperă toate emisiile lor. Aceste instalații au fost, în general, mici și au reprezentat aproximativ 0,4 % din emisiile din cadrul schemei EU ETS. În sectorul aviației, nivelul de conformitate a fost, de asemenea, foarte ridicat: operatorii de aeronave responsabili pentru peste 99 % din emisiile din cadrul schemei EU ETS cauzate de sectorul aviației au respectat normele.

Autoritățile competente continuă să efectueze diverse controale de conformitate asupra rapoartelor anuale privind emisiile. Conform rapoartelor prevăzute la articolul 21 prezentate în 2017, toate țările participante verifică integralitatea rapoartelor anuale privind emisiile (100 % din rapoarte, cu excepția FR 77 %, a SE 3 % și a UK 62 %). În plus, rapoartele indică faptul că, în medie, țările verifică peste 75 % dintre rapoarte pentru stabilirea coerenței cu planurile de monitorizare (toate țările) și aproximativ 75 % dintre rapoarte pentru stabilirea conformității cu datele de alocare (toate țările, cu excepția FI, MT și NO). Douăzeci și cinci de țări au declarat că au efectuat, de asemenea, controale încrucișate pentru stabilirea conformității cu alte date. Doar trei țări (LV, SI, SK) au raportat absența unui control detaliat din partea autorităților competente asupra rapoartelor privind emisiile.

⁶² Lucrările conferinței pot fi găsite la adresa: https://ec.europa.eu/clima/events/articles/0114_en

Pe baza rapoartelor prevăzute la articolul 21 prezentate în 2017, autoritățile competente din 16 țări (BE, BG, DK, ES, FI, FR, EL, HR, IT, LU, NL, NO, PL, SE, SK, UK) au realizat, în 2016, estimări prudente referitoare la datele lipsă în cazul a 125 de instalații. Cu toate acestea, 68 dintre acestea au fost raportate de Regatul Unit pentru emisiile din anii anteriori anului 2016, pe baza notificărilor din partea operatorilor privind erorile istorice descoperite recent. Eliminând datele furnizate de Regatul Unit din datele totale pentru 2016, 15 țări au raportat estimări prudente pentru 57 de instalații (aproximativ 0,5 % din totalul instalațiilor), comparativ cu 45 de instalații (0,4 %) pentru 2015 și 37 (0,3 %) pentru 2014. Cantitatea raportată a emisiilor afectate a fost de 1,9 milioane de tone de CO₂ (față de 8,3 milioane de tone anul trecut și 9,1 milioane în anul anterior acestuia), aproximativ 0,1 % din totalul emisiilor (față de aproape 0,5 % în ultimii doi ani). Motivele cel mai frecvent invocate pentru realizarea estimărilor prudente au fost lipsa unui raport de emisii până la 31 martie sau întocmirea unor rapoarte de emisii care nu respectau în totalitate cerințele MRR/RAV.

Doar patru țări au raportat estimări prudente privind datele lipsă pentru sectorul aviației cu privire la 18 operatori de aeronave (aproximativ 3,5 % din total), toți fiind emițători de talie foarte redusă (în total sub 0,2 % din emisiile generate de sectorul aviației). Acest rezultat este comparabil cu cei 103 operatori de aeronave (aproape 20 %) raportați de opt țări anul trecut.

De asemenea, controalele efectuate de autoritățile competente rămân importante deoarece completează activitățile verficatorului. Pentru 2016, toate țările participante au confirmat că efectuează controale suplimentare în cazul instalațiilor. Cele mai multe țări au raportat o abordare similară cu privire la operatorii de aeronave (cu excepția HU, LV și SI). Cu toate acestea, doar 17 țări au raportat că au efectuat inspecții la fața locului la instalații în 2016 (AT⁶³, CY, CZ, DE, ES, FI, FR, GR, HR, HU, IE, IS, LT, LV, NL, NO, UK).

Pentru 2016, aplicarea sancțiunii pentru emisiile în exces a fost raportată doar pentru 14 instalații de către patru țări (BG 1, PL 1, RO 6 și UK 6). În ceea ce privește sectorul aviației, sancțiunile pentru emisiile în exces au fost raportate pentru 48 de operatori de aeronave (BE 1, DE 4, ES 4 și UK 39).

Zece țări au confirmat aplicarea de sancțiuni (în plus față de sancțiunile pentru emisiile în exces) în perioada de raportare din 2016. Nu au fost raportate sancțiuni privative de libertate, însă au fost constatate amenzi sau notificări oficiale cu privire la 56 de instalații și 8 operatori de aeronave, cu o valoare financiară totală de 1 573 389 EUR. Aproximativ o șesime dintre acestea au fost atribuite descoperirii de către autoritatea competentă și organismele profesionale a 19 instalații care funcționau fără autorizație în Regatul Unit. Acești operatori sunt acum autorizați și reprezintă cea mai mare parte din numărul crescut de instalații raportate de Regatul Unit.

Cele mai frecvente infracțiuni raportate pentru 2016 au fost funcționare fără autorizație (21 de cazuri), neraportarea modificărilor în materie de capacitate (14 cazuri), neprezentarea rapoartelor anuale de emisii verificate până la termenul-limită (9 cazuri), nerespectarea

⁶³ În cadrul inspecțiilor prevăzute de Directiva privind emisiile industriale (IED).

condițiilor de autorizare (6 cazuri) și absența unui plan de monitorizare aprobat în mod corespunzător (5 cazuri). Alte cazuri au inclus neconformitatea raportului anual de emisii cu cerințele MRR, incapacitatea de a restitui un număr suficient de certificate până la 30 aprilie și netransmiterea unui raport de ameliorare.

9. CONCLUZII ȘI PERSPECTIVE

În 2016, schema EU ETS a rămas instrumentul emblematic al UE pentru combaterea schimbărilor climatice într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Schema a asigurat reducerea cu 2,9 % a emisiilor provenite de la instalațiile participante, marcând o tendință descrescătoare a emisiilor de la începutul fazei 3 în 2013, în timp ce excedentul de certificate de pe piața carbonului a atins cel mai scăzut nivel de la începutul actualei perioade de comercializare. În acest sens, prima publicare a indicatorului excedentului aferent rezervei pentru stabilitatea pieței din mai 2017 pregătește terenul pentru începerea funcționării, în 2019, a rezervei pentru stabilitatea pieței, care este soluția structurală elaborată în cadrul EU ETS în vederea stabilizării pieței europene a carbonului pe termen mediu.

De asemenea, au fost înregistrate progrese semnificative în domeniul aviației. În urma Rezoluției OACI din 2016 privind reducerea emisiilor globale din sectorul aviației, Comisia a luat măsuri pentru continuarea măsurilor actuale în domeniul aviației în cadrul EU ETS, având în vedere intrarea în vigoare a schemei globale și planificarea implementării rapide a acesteia.

Mai mult, în cel de al patrulea an al fazei 3 s-a demonstrat că arhitectura EU ETS a rămas robustă. Rata de conformitate a rămas în permanență foarte ridicată, atât pentru instalațiile staționare, cât și pentru operatorii din domeniul aviației, iar organizarea administrativă din țările participante s-a dovedit a fi eficientă.

Cea de a 1 000-a licitație din mai 2017 a marcat o etapă simbolică importantă în buna funcționare a infrastructurii care introduce certificatele pe piață.

După mai mult de 2 ani de negocieri cu privire la propunerea de reformare a schemei EU ETS pentru a patra sa perioadă de comercializare, în noiembrie 2017 s-a ajuns la un acord decisiv, care demonstrează că Uniunea Europeană transformă angajamentul asumat la Paris în acțiuni concrete. Schema EU ETS revizuită și considerabil consolidată va reprezenta o parte importantă a contribuției UE la punerea în aplicare a acordului de la Paris pe calea unei tranziții mondiale către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon.

Comisia va continua să monitorizeze piața europeană a carbonului și va prezenta următorul raport în ultima parte a anului 2018.

ANEXĂ

Apendicele 1

Tabelul 1: Numărul de certificate cu titlu gratuit solicitate pentru modernizarea sectorului energiei electrice

	Numărul de certificate cu titlu gratuit solicitate de statele membre în conformitate cu articolul 10c			
SM	2013	2014	2015	2016
Bulgaria	11 009 416	9 779 243	8 259 680	6 593 238
Cipru	2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420
Republica Cehă	25 285 353	22 383 398	20 623 005	15 831 329
Estonia	5 135 166	4 401 568	3 667 975	2 934 380
Ungaria	7 047 255 ⁶⁴	nu se aplică	nu se aplică	nu se aplică
Lituania	322 449	297 113	269 475	237 230
Polonia	65 992 703	52 920 889	43 594 320	31 621 148
România	15 748 011	8 591 461	9 210 797	7 189 961
Total	133 059 430	100 568 867	87 532 554	65 990 706

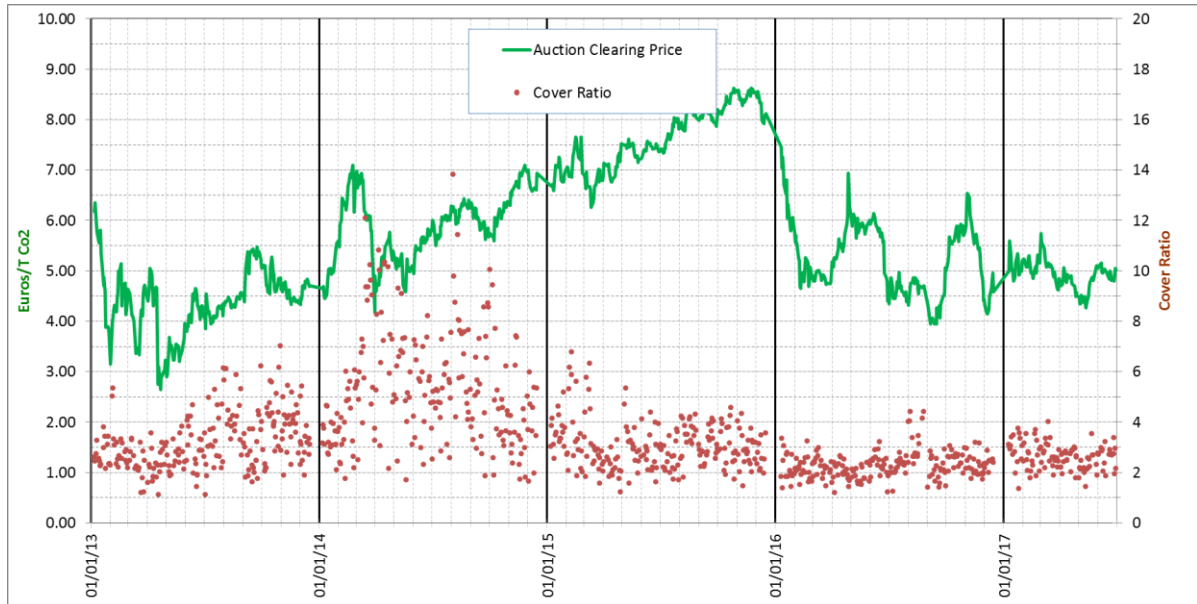
Tabelul 2: Numărul maxim de certificate cu titlu gratuit pe an acordate în temeiul derogării de la licitarea integrală pentru sectorul energiei electrice

Număr maxim de certificate pe an							
2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Total
13 542 000	11 607 428	9 672 857	7 738 286	5 803 714	3 869 143	1 934 571	54 167 999
2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420	1 259 538	935 657	575 789	10 975 978
26 916 667	23 071 429	19 226 191	15 380 953	11 535 714	7 690 476	3 845 238	107 666 668
5 288 827	4 533 280	3 777 733	3 022 187	2 266 640	1 511 093	755 547	21 155 307
7 047 255	0	0	0	0	0	0	7 047 255
582 373	536 615	486 698	428 460	361 903	287 027	170 552	2 853 628
77 816 756	72 258 416	66 700 076	60 030 069	52 248 393	43 355 049	32 238 370	404 647 129
17 852 479	15 302 125	12 751 771	10 201 417	7 651 063	5 100 708	2 550 354	71 409 917
151 565 434	129 504 488	114 522 628	98 384 792	81 126 965	62 749 153	42 070 421	679 923 881

⁶⁴ Ungaria a recurs la derogarea de la articolul 10c doar în 2013.

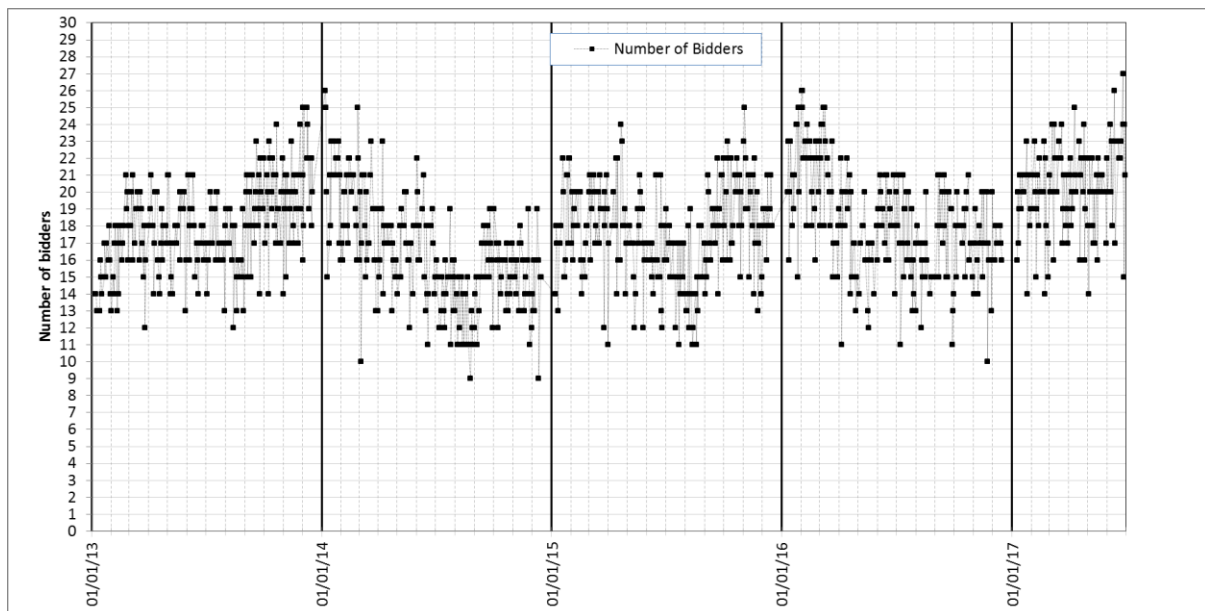
Apendicele 2

Figura 1: Imagine de ansamblu asupra licitațiilor cu certificate generale din 2013 până la 30 iunie 2017

— Prețuri de închidere a licitațiilor

• Rată de acoperire

Apendicele 3

Tabelul 1: Sinteza schimburilor de credite internaționale până la 30 iunie 2017

Credite internaționale schimbate până la 30 iunie 2017	milioane	procente				
CER	231,08	54,61%				
China	164,30	71,10%				
India	13,13	5,68%				
Uzbekistan	8,04	3,47%				
Brazilia	4,59	1,98%				
Chile	3,11	1,34%				
Coreea	2,92	1,26%				
Mexic	2,75	1,19%				
Altele	19,25	8,33%				
			Modulul 1		Modulul 2	
ERU	192,07	45,39%	milioane	procente din ERU	milioane	procente din ERU
Ucraina	147,69	76,89%	145,95	78,32%	1,74	0,91%
Rusia	32,06	16,69%	32,06	17,20%	0,00	0,00%
Polonia	2,82	1,46%	3,02	1,62%	0,00	0,00%
Germania	1,65	0,85%	1,66	0,89%	0,00	0,00%
Franța	1,24	0,64%	1,24	0,67%	0,00	0,00%
Bulgaria	0,49	0,25%	0,49	0,26%	0,00	0,00%
Altele	6,21	3,23%	1,76	0,94%	4,35	2,26%
Total	423,16	100%	186,18	96,83%	6,09	3,17%

Apendicele 4

Tabelul 1: Elementele cererii și ofertei de ETS

Elemente	Cerere sau ofertă?	Publicare	Actualizare și incertitudini
Total report faza 2	Ofertă	Raport privind piața carbonului	Nu se prevede nicio actualizare întrucât faza 2 s-a încheiat. Cifă finală.
Licitații timpurii în faza 3	Ofertă	Site-urile internet ale DG Politici Climatice, EEX și ICE	Nu face parte din reportul total al fazei 2. Cifre finale.
Certificate pentru NER 300	Ofertă	Site-ul BEI	300 de milioane de certificate de emisii au fost monetizate în perioada 2012-2014. Cifre finale.
Licitații pentru aviație	Ofertă	Site-urile internet ale DG Politici Climatice, EEX și ICE	Nu – ajustările se reflectă în volumele pentru anul următor. Licitațiile pentru 2013 și 2014 au avut loc în 2015.
Licitații ale fazei 3	Ofertă	Site-urile internet ale DG Politici Climatice, EEX și ICE	Nu – cifra nu este supusă revizuirii. Cu toate acestea, certificatele de emisii reținute de la scoaterea la licitație (de exemplu, din cauza unor întârzieri în demararea licitațiilor în cazul anumitor state membre, cum ar fi cele pentru statele SEE/AELS) pot fi licitate în anii următori.
Alocare cu titlu gratuit (NIM)	Ofertă	EUTL, tabele	Aceste cifre sunt actualizate pe parcursul anului. - Statul membru poate să prezinte cu întârziere cereri pentru anii anteriori sau alocarea efectivă poate fi mai mică decât volumul prevăzut inițial.
Alocări cu titlu gratuit (NER)	Ofertă	EUTL, tabele	EUTL oferă o situație precisă a alocării reale.
Alocarea cu titlu gratuit (aviație)	Ofertă	EUTL, publicarea tabelor de alocare ale SM	
Alocarea cu titlu gratuit (articolul 10c)	Ofertă	EUTL, tabel de situație	
Emisii (instalații staționare)	Cerere	EUTL, date privind conformitatea	Datele privind conformitatea făcute publice la 1 mai indică emisiile și certificatele restituite în cazul instalațiilor care sunt conforme (adică instalațiile care raportează cu privire la toți anii în cauză).
Emisii (aviație)	Cerere		Conformitatea pentru operatorii din domeniul aviației atât pentru 2013, cât și

			pentru 2014, a avut loc în 2015.
CertIFICATE ANULATE	Cerere		Raport privind piața carbonului

Tabelul 2: Calendarul pentru publicarea datelor

Calendar	Date	Domeniul de aplicare
1 ianuarie-30 aprilie din anul x	Actualizări în cadrul alocării cu titlu gratuit către sectorul energetic (articolul 10c)	Anul x-1
1 aprilie din anul x	Emisii verificate Alocarea cu titlu gratuit [articolul 10a alineatul (5) – NIM]	Anul x-1
1 mai din anul x	Termen-limită pentru conformitate: emisii verificate și certificate restituite	Anul x-1
Mai/octombrie din anul x	Credite internaționale schimbate	
Ultimul trimestru din anul x	Raport privind piața carbonului	Anul x-1
Ianuarie/iulie din anul x	Situația rezervei pentru instalațiile nou-intrate – tabelul privind NER	
Nepublicat la nivelul UE	Alocarea cu titlu gratuit pentru aviație publicată la nivelul statelor membre	

Appendicele 5

Tabelul 1: Decizii preliminare ale Curții de Justiție a UE relevante pentru funcționarea schemei EU ETS în perioada iulie 2016-iunie 2017

Referință cauză	Legislația vizată	Părți	Sinteză cauză	Data	Rezumatul hotărârii
Cauza C-461/15	Decizia 2011/278/UE	E. ON Kraftwerke/Germania	Extinderea obligației de a furniza informații pentru alocarea cu titlu gratuit a certificatelor de emisii, având în vedere modificările aduse funcționării unei singure	8.9.2016	Autoritatea competentă poate defini „informațiile relevante” care urmează să fie raportate în ceea ce privește capacitatea, nivelul de activitate și funcționarea unei instalații.

			centrale electrice		Informațiile pot fi considerate relevante, indiferent dacă ar putea exista o modificare în ceea ce privește alocarea către operator.
Cauza C-460/15	Regulamentul (UE) nr. 601/2012	Schaefer Kalk GmbH & Co. KG/Germania	Legalitatea excluderii CO ₂ utilizat în producția de carbonat de calciu precipitat prevăzută la articolul 49 alineatul (1) și la punctul 10 din anexa IV	19.1.2017	În contextul în care CO ₂ este transferat în afara unei instalații producătoare de var și legat în mod stabil în producția de carbonat de calciu precipitat, articolul 49 și punctul 10. Litera B din anexa IV contravine articolului 3 litera (d) din Directiva privind ETS, deoarece presupune în mod incontestabil că există o emisie de CO ₂ în atmosferă.
Cauza C-457/15	Directiva 2003/87/CE	Vattenfall Europe Generation AG/Germania	Când apare obligația de comercializare a certificatelor de emisii pentru includerea în anexa I a arderii combustibililor în instalațiile cu o putere termică nominală totală mai mare de 20 MW?	28.7.2016	Includerea categoriei de activități „arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală mai mare de 20 MW” în anexa I începe la data primelor emisii de GES produse de instalație (chiar înainte de producerea energiei electrice).
Cauza C-456/15; Cauzele conexe C-191/14,	Decizia 2013/448/UE	Borealis Polyolefine GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	Validitatea metodei de calcul al factorului de corecție	14.7.2016; 28.4.2016	Articolul 4 și anexa II din Decizia 2013/448/UE sunt nevalide.

C-192/14, C-295/14, C-389/14 și C- 391/14 - C-393/14			transsectorial uniform (CSCF)		Nu ar fi trebuit să se ia în considerare datele privind emisiile provenite din activitățile noi desfășurate în instalațiile existente, ci numai instalațiile vizate recent de schema EU ETS începând din 2013. Factorul de corecție transsectorial va fi nevalid începând cu 1.3.2017.
Cauza C-321/15	Directiva 2003/87/CE	ArcelorMittal Rodange et Schiffflange SA/Luxemburg	Întrebare privind restituirea certificatelor alocate în mod eronat și eventuala calificare drept bunuri a certificatelor	8.3.2017	Statele membre au dreptul să solicite restituirea fără despăgubire a certificatelor alocate în mod eronat. Problema statutului juridic al certificatelor nu este esențială pentru a emite o hotărâre în cazul de față.
Cauza C-272/15	Decizia 377/2013/UE, Directiva 2008/101/CE	Swiss International Air Lines AG/The Secretary of State for Energy and Climate Change și Environment Agency	Decizia 377/2013/UE încalcă principiul egalității de tratament al UE prin stabilirea unui moratoriu privind restituirea certificatelor de emisii pentru zborurile dintre statele SEE și statele din afara SEE, dar nu și pentru zborurile dintre statele SEE și Elveția?	12.12.2016	Faptul că moratoriul privind zborurile din afara SEE nu se aplică zborurilor dinspre și către aeroporturile din Elveția nu aduce atingere principiului egalității de tratament, care nu se aplică țărilor terțe.
Cauza C-180/15; Cauza C-	Decizia 2011/278/UE, Decizia	Borealis AB și alții/Naturvårdsverket; Yara Suomi Oy și alții/Työ-	Validitatea metodei de calcul al	8.9.2016; 26.10.2016	Invalidarea factorului de corecție

506/14	2013/448/UE	ja elinkeinoministeriö	factorului de corecție transsectorial uniform (CSCF) și a metodei de stabilire a produsului de referință pentru metalul lichid		transsectorial începând cu luna martie 2017 (a se vedea cauzele C-191/14 și altele). Metoda de calcul a referinței pentru metalul lichid este considerată validă. Curtea a subliniat principiul evitării dublei contabilizări a emisiilor.
Cauza C-203/12	Directiva 2003/87/CE	Billerud Karlsborg Aktiebolag/Naturvårdsverket	Un operator care nu a restituit suficiente certificate de emisii până la 30 aprilie trebuie să plătească o amendă indiferent de cauza omisiunii, chiar dacă la 30 aprilie operatorul avea la dispoziție un număr suficient de certificate?	17.10.2016	Amenzile, în conformitate cu Directiva privind ETS, se aplică chiar dacă operatorul care nu și-a restituit certificatele la timp a avut la dispoziție suficiente certificate la 30 aprilie pentru acoperirea emisiilor din anul precedent.